

misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 46
MAJNIK 1997

misli (THOUGHTS) - Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 - Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 - Fax: (03)9853 6176 + Naročnina za leto 1997 je deset avstralskih dolarjev, izven Avstralije dvajset, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne upošteva + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 - Tel.(03)9387 8488 - Fax (03)9380 2141

NAJPREJ naj se zahvalim vsem, ki ste se me spomnili za srebrni jubilej urejevanja in upravljanja MISLI. Petindvajsetletnico sem mimogrede omenil v marčevem uvodniku in nisem niti najmanj računal, da bo omemba koga tako prevzela, da mi bo čestital. Saj čestitk sem v življenju bolj malo vaju, najmanj pri delu za MISLI. Kot urednik in pravnik sem najbolj vaju včasih prav smešnih nezaslužnih očitkov ali podtikanj slabih namenov in podobno. Za karsikatero zadevo zvem šele s tem, ko mi jo očitajo - kako naj bom torej njen začetnik?

Tudi kot upravnik doživljam isto, da se včasih prav iz srca nasmejem. "Poslali ste osem strani premalo. Le kaj sem vam storila, da ste me tako kaznovali?" Vprašanje naročnice dokazuje, da so ji MISLI pri srcu. A da bi naj bil vselej jaz kriv, pa spet ne drži. Kot da bi mogel sleherni izvod vzeti v roke in osebno pregledati, da ni morda tiskarna ali knjigovoznica kako polo pozabila vložiti, ali pa celim stranem dodala štiri prazne. Verjemite, da bi bil samo vesel, če bi bilo vselej vse prav in dobro in bi vsi izvodi nepokvarjeni prišli do naročnikov. Žal vedno ni tako - bo treba pač oprostiti.

— Urednik in upravnik

Naslovna slika je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. Fotografija pa predstavlja kip papeža JANEZA PAVLA II. na Brezjah, ki bo spominjal na lanske obiske.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena. Če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO — I. del — Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol. — Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca — Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES — V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

VSE POTI — V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. — Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS — Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI — je naslov knjige avstralskega Slovenca inž. Ivana Žigona, ki je izšla v Ljubljani. Cena je 15 dolarjev.

THE SNOWY — CRADLE OF A NEW AUSTRALIA bo naslov nove knjige našega sydneyškega rojaka Ivana Kobala. Prednaročila sprejema avtor.

SREČANJA PORTRETI DEJANJA — Trije deli v eni knjigi našega sydneyškega rojaka Ljenka Urbančiča. Cena knjige je (vključno poština) 25 dolarjev, za študente in upokojence pa 20 dolarjev.

WHISPER — Angleško-slovenske pesmi Danijele Hliš — Cena 10 dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU — Topli spomini na brata. Avtor je duhovnik lazarist in znani pisatelj Franc Sodja. Cena 12 dolarjev.

Božje misli in človeške

Leto
46
Št.
5

MAJNIK 1997

- Leto je minilo... — iz Družine
— Irena Sever — stran 97
- Ljubljanski nadškof Franc Rode
nam je pisal — stran 98
- Oč materinskem dnevu
— P. Bazilij — stran 99
- Ob obletnici papeževga
obiska — P. Ciril — stran 100
- Majniška — pesem
— M. Elizabeta — stran 103
- Spomini iz Slovenije
— Cilka Žagar — stran 104
- Ocena študije o S. Rapotcu
— Emilijan Cevc, umetnostni
zgodovinar — stran 105
- Častni doktorat našega rojaka
— P. Bazilij — stran 106
- Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne — P. Bazilij — stran 107
- Izpod Triglava — stran 110
- Na poti do oltarja — A.M. Slomšek
naš oltarni kandidat
— prir. K. Mahnič — stran 112
- Središče svetega Rafaela, Sydney
— P. Valerijan — stran 114
- Znamke... — stran 116
- Moje celice — Zapiski iz zaporov
— Jožko Kragelj — stran 117
- Naše nabirke — stran 117
- Dr. Štefan Falež, ambasador RS
pri Vatikanu, odstopil — stran 118
- Središče svete Družine, Adelaide
— P. Janez — stran 120
- Z vseh vetrov — stran 122
- Kotiček naših mladih — stran 124
- Križem avstralske Slovenije
— stran 125

++ +

LETO JE MINILO...

V življenju slovenskega kristjana pomenita besedi **MARIJA POMAGAJ** utelešenje katoliške vere na slovenski način. Petrov naslednik papež Janez Pavel II. ju je izgovoril v lanskem maju na Brezjah in zapisal za doto na pragu tretjega tisočletja nam in vsem rodovom, ki bodo vero v Boga za nami izpovedovali v lepi deželi pod Triglavom.

Marija Pomagaj z Brezij je Mati in Kraljica nase vernosti.

To, kar doživlja in čuti veren človek na Brezjah, je po papeževem lanskem obisku čudovito povzela Irena Sever v Naši družini (junij 1996). Naj nam bo dovoljeno ob letošnji obletnici z njenimi besedami obuditi spomin na dogodek:

Marsikatero pomembno besedo je sveti oče med svojim obiskom pri nas položil vernim v srce, marsikatero misel, ki bo še dolgo odmevala v nas in nas zavezovala k zvestobi, delu, ljubezni. Njegove besede so natisnjene in še marsikdaj jih bomo spet prebirali, iskali v njih smernice in spodbude, pa tudi tolažbo.

Sploh so bili trije dnevi njegovega obiska v "ljubljeni Sloveniji" dnevi milosti in samo molimo lahko, da bi jim znali prav prisluhniti in si jih vzeti kot vodilo svojega življenja v družini in v družbi. Če bi hoteli in znali njegove spodbude res prenesti v življenje, nas ni treba biti strah ne zase in ne za slovenski narod.

Od vsega, kar se je dogajalo v teh nepozabnih majskih dneh, pa me je najbolj ganil njegov osebni zgled žive vere.

V navzočnosti visokih državnih predstavnikov, znanstvenikov in kulturnikov, pred televizijskimi kamerami in pred stotinami novinarjev ta ponosni, pokončni človek poklekne pred oltar z Najsvetejšim ali pred Marijino podobo in si vzame čas za molitev! Ves protokol, vsi pomembneži, ves program govorov, pozdravov in petja mora počakati, ko on moli!

Pravijo, da v svojem natrpanem, težkem in zahtevnem delovniku vsak dan najde sedem ur za molitev. Sedem ur na dan! Jaz, na primer, toliko ne molim niti na teden! Glej, on pa je povezan z Bogom in njegovo Materjo toliko časa vsak dan! In na Brezjah, v naših stolnicah, na hipodromu in letališču je gotovo molil za naš narod, za vsakega od nas. Kakšen občutek, ko veš, da tu ob tebi zate moli človek, ki tako resno

K Tebi, MARIJA,
radi hitimo,
da Ti povemo
svoje gorje.
Tvoja podoba,
Tvoja milina,
spet potolaži
naše srce.
Mati Marija,
z nami ostani,
hudega brani
zemeljski rod!

FRANC RODE
ljubljanski nadškof - metropolit

Spoštovani!

Ob imenovanju za ljubljanskega nadškofa in ob škofovskem posvečenju ste mi izrekli svoja najboljša voščila in mi zagotovili svojo molitev. Zelo sem vesel Vaše naklonjenosti in se Vam iz srca zahvaljujem za Vašo dobrotno povezanost.

Svojo odgovorno službo hočem izvrševati v zaupanju v Boga in materinsko priprošnjo Marije Pomagaj. Še naprej se Vam priporočam v molitev, da bi mogli vsi skupaj "stati inu obstati" v prihajajočem tretjem tisočletju.

Z najboljšimi željami Vas prisrčno pozdravljam

Ljubljana, 1. maja 1997

jemlje molitev in je spoznal njeno vrednost! In kakšen žalosten občutek sramu in lastne strahopetnosti, ko se tolikokrat nisi upal pred tujimi ljudmi niti prekrižati pred jedjo!

Prva pot v moji deželi ga je vodila na Brezje, pred Marijo. Samo on ve, kakšna je bila njegova molitev, ko je klečal, kjer so klečali že rodovi Slovencev, in molil.

Tako je klečal pred mojo, tvojo, našo Marijo in v tišini in samoti povezal vse molitve naših ljudi, vse prošnje, zahvale in obljube, ki jih je v tolikih letih izrekel slovenski človek na Brezjah, povezal vso našo vernost še s svojo molitvijo in jo po Mariji daroval Bogu.

In ko ga je pred vrati brezjanske bazilike pričakala množica, je rekel samo: "Marija, pomagaj!"

In vsi Marijini častilci smo vedeli, da je v teh dveh besedah zaobsežen cel govor, govor o naši preteklosti, sedanjosti in prihodnosti, govor o zanesljivi poti, ki smo jo našli že sami, pa nam jo zdaj tudi on priporoča nad vse druge! Bil je govor o molitvi, prepričljivejši od dolgih razprav, utemeljitev in zabičevanj.

Prvi človek sveta je pokleknil pred Marijo Pomagaj na Brezjah in molil za nas! Zdaj Marijino varstvo še zanesljiveje počiva nad našim narodom - da bi le sami na molitev nikoli ne pozabili in da se ne bi nikoli več bali pokazati, da smo tudi mi z molitvijo povezan z vsem presežnim, v kar verujemo.

Prav gotovo je sveti oče v molitvi za nas molil tudi za naš pogum!

IRENA SEVER

+ Franc Rode

Franc Rode
ljubljanski nadškof - metropolit

Ob materinskem dnevu

NE bilo bi lepo, ko bi pustili Materinski dan enostavno mimo brez omembe. Na drugo majsko nedeljo ga praznujemo v naši novi domovini in prav iz srca rad zakličem na ves glas: Matere, Bog vas živi!

Koliko lepega so že napisali in objavili o materi in kako čudovite stavke imamo tudi v slovenskem slovstvu v spominih na mater, njeno ljubezen in njeno žrtev. Kar debela knjiga bi nastala, če bi zbrali vsa slovenska dela o materi. Pravi biseri so, ki jim ni primere. Saj so na papir zlite misli neponarejene, prišle so iz globine srca. Pa vzemimo katero Cankarjevih doživetih črtic, ali Meškovih zgodb, pa še dolgo vrsto drugih del naših pesnikov in pisateljev. Narekovala jih je otroška ljubezen in hvaležnost in občudovanje, včasih pa tudi prekasno in grenko spoznanje, kaj mati pomeni v slehernem življenju. Če že v pregovoru pravimo, da žena podpira tri vogle pri hiši, lahko k temu upravičeno dodamo, da mati drži tri vogle slehernega naroda. Z materjo, z njeno domačo družinsko vzgojo, z njenim zgledom in njenimi žrtvami sleherni narod stoji ali pade. Kaj ni glavna celica sleherne narodne skupnosti ravno družina? A da družino oblikuje ter ima v njej največ vpliva mati, ni nobena skrivnost. Noben pošten oče mi te izjave ne bo zameril. On ima svojo važno nalogo v družini, a srce družine je mati, pa naj jo gledamo iz katerega koli zornega kota.

Svet drvi v čudno temno bodočnost. Morda prav zato, ker v moderni ženi noče gledati matere, ampak samo žensko, enakovredno moškemu. Materinstvo naj bi ji bilo komaj za nameček, nekako mimogrede. In ker samo mimogrede, tudi vzgoja otroka ni več njena prvobitna naloga - prepušča jo šoli, ki matere žal ne more nadomestiti. Prva in najvažnejša šola se začne že doma - v materinem naročju. Če ni smisla zanjo, se podere vse. Pade tudi smisel za žrtev, z njo pa tudi ljubezen - tista opevana materinska ljubezen, ki ji ni meja in ni primerjave pod soncem.

Da, svet stoji in pade s poslanstvom matere.

Tudi naš narod je na isti poti. In ko se ob vsakoletnem Materinskem dnevu spominjamo svojih mater, si obenem osvežimo in si znova vtisnimo v spomin tudi resnično, nepotvorjeno sliko poslanstva materinstva kot takega, kakor ga je določil Bog in ga položil v naravo žene. Svet nima nikake pravice, da bi ga krojil po svoje. Še celo to lahko dodamo: kjer koli so ga ali ga še krojijo po svoje, so ga v lastno škodo, saj se to slej ko prej maščuje. Narod, ki je zavrgel od Stvarnika načrtovano materinsko poslanstvo, pada v brezno, iz katerega mu bo težko vstati. Kaj more dati moderna mati svoji hčerki v življenje, če je sama zapravila bogato dediščino lastne matere, ki jo je vendar prav vzgajala, prav učila?

Če vse to velja za narod doma, velja v nič manjši meri če ne še v večji za sleherni narod z izseljenstvu. Izseljenške narodne skupine so še bolj izpostavljene, zato pa še bolj potrebne dobrih mater. Naloga sleherne izseljenške matere je gotovo še težja, pa zato tudi nujnejša. Mati sama mora biti trdna in močna v lastni zavesti materinskega poslanstva. Mladina izbira svoja pota in pod raznimi kvarnimi tujimi vplivi vsi

materini napotki, če niso zares močni, zlahka padejo v pozabo. Zlasti še, ko svet krog nas gleda na mater z "modernimi očali", jo poriva v tovarne, podcenjuje materinstvo, se zna norčevati iz številnih družin ter ponuja mladim ženam in materam vsa mogoča sredstva za "manjšanje" ali "odpravljanje" njih materinskih žrtev.

In še nekaj: Z ljubeznijo do matere pri naši

izseljenski mladini padejo običajno tudi zadnje vezi s slovenstvom - otrok bo utonil v tujem morju...

MATI - DOMOVINA - BOG! Tri čudovite besede Ivana Cankarja. Geslo, ki mu ni primere. Odbij eno, pade tudi drugo in tretje. Temelj celotne zgradbe je MATI, ki se v polni meri zaveda svojega poslanstva. Bog jo živi! In naj jih bo veliko tudi med nami!

P. BAZILIJ

P. CIRIL, bivši izseljenski dušni pastir v Sydneyu, zdaj rektor bazilike Marije Pomagaj, Brezje

OB OBLETNICI

ROMANJE MARIJE POMAGAJ

NA SREČANJE S SVETIM OČETOM

MARIJINA milostna podoba z Brezij je bila pokroviteljica slovesnega zahvalnega praznovanja 1250-letnice krščanstva med Slovenci na evharističnem slavlju, ki ga je 18. maja lanskega leta na hipodromu v Stožicah v Ljubljani vodil sveti oče Janez Pavel II.

Celotno pot milostne podobe - ves čas so jo spremljali njeni varuhi, Frančiškovi bratje z Brezij - je v dogovoru z dekani in župniki pripravil gvardijan in rektor na Brezjah p. mag. Ciril A. Božič. Svojo najbolj veselo romarsko pot v času priprave na obisk svetega očeta je izvirna Layerjeva milostna podoba začela 3. maja 1996, na začetku misijona v župniji Tržič-Bistrica. Naslednji dan so jo slovesno sprejeli v župniji Naklo, kjer so imeli obnovo misijona in posvetitve župnije Marijinemu brezmadežnemu Srcu.

Dne 5. maja se je Marija vrnila na Brezje. Drugi

arhidiakon (gorenjske župnije) je imel tam molitev za duhovno prenavo slovenskega naroda ter za bližajoči se papežev obisk; slovesno sveto mašo je vodil in pridigal arhidiakon Rafko Lešnik.

Po sveti maši je imel nagovor takratni g. minister za notranje zadeve Andrej Šter:

"Spoštovani gospod nadškof, spoštovani gospod provincial, gospodje duhovniki, gospodje redovniki, spoštovani Marijini častilci, bratje in sestre. Čez manj kot dva tedna nas bo na Slovenskem obiskal papež, Kristusov namestnik na zemlji.

Današnja Božja beseda nam med drugim spregovori tudi o temeljnem kamnu. Vsi smo v teh dneh pričakovanja pred pomembno odločitvijo, da postanemo, morda ne ravno tremeljni kamni, pač pa gotovo kamni, trdni kamni v zgradbi slovenske Cerkve, v zgradbi slovenske države. S tem, ko očistimo svoja srca, pripravljamo pot Gospodu. In odločitev za udeležbo na slovesnostih ob papeževem obisku potem seveda ni težka. Nasprotno! Nekako

samoumevna je in brez težav.

Danes začenjamo lepo in pomenljivo slovesnost. Gospod gvardijan je povedal, kako redke so bile prilike, da je Marija zapuščala brezjansko svetišče. Marija, še posebej Brezjanska Marija Pomagaj, že ves čas spremlja slovenskega človeka. V stiskah, v težavah, pa tudi v dneh veselja. Zakaj ga ne bi torej tudi v teh dneh pričakovanja in priprav na papežev obisk? Sedanji papež Janez Pavel II., kot vnet in goreč Marijin častilec, bo vesel, ko se bo lahko srečal z Brezjansko Marijo, Kraljico Slovencev.

In, če se enkrat pomislimo na današnjo Božjo besedo o temeljnem kamnu. Ne le temeljni kamen, pač pa je tudi kamen spotike in kamen pohujšanja. Kot danes in tukaj. A vedeti je treba: Vsakdo, ki kakor koli z lažjo, s podtikanjem ali hudobijo v srcu želi ob papeževem obisku povzdigovati sam sebe in iskati lastno pomembnost, dokaže le in edinole svojo lastno majhnost.

Spoštovani bratje in sestre, izkoristimo še zadnje dni pred papeževim obiskom za to, da bo čas papeževega obiska resnično čas praznika, milosti in veselja. Naj bo Mariji lepa pot med našimi domovi!"

Marijin odhod z Brezij so pospremile besede gospoda nadškofa: "Srečno pot, Marija Pomagaj, Mati naše vernosti! Vodiš nas na srečanje s svetim očetom Janezom Pavlom II., ki prihaja k nam na obisk, da nas potrdi v veri. Srečno pot, Marija Pomagaj!"

Pot Marije Pomagaj so do Primskovega spremljali ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar, provincial slovenske frančiškanske province p. Polikarp Brolih, radovljški dekan Martin Erklavec, predsednik državnega odbora za pripravo papeževega obiska in minister za notranje zadeve Andrej Šter z družino, župan občine Radovljica Vladimir Černe z ženo ter Frančiškovi bratje z Brezij: gvardijan p. mag. Ciril A. Božič, vikar p. dr. Leopold Grčar, župnik v Mošnjah p. Vitomir Živkovič, starosta bratstva p. Urban Grgurič, p. Primož Milavec, p. Viljem Pustoslemšek, p. Janko Žagar, br. Štefan Rezec, br. Leon Rupnik, br. Herman Masič in br. Ambrož Požun. Na začetku kolone sta bila policista na motorjih, sledili so gasilci, duhovniki, redovnice, Brezjani in romarji, na koncu kolone pa je vozil policijski avtomobil. Prostoren kombi Iveco Turbodiesel 35-10 - vozil ga je Anton Božič, brat p. Cirila - je velikodušno posodilo ljubljansko podjetje Avto Tehna Leasing, d.o.o.

Zvečer so Marijino milostno podobo slovesno sprejeli v župniji Kranj-Primskovo. Med 9. in 16.

majem je obiskala še naslednje župnije: Kranj-Zlato polje, Kokrica, Kranj, Šenčur, Kranj-Šmartin, Žabnica, Škofja Loka - Sveti Duh. Škofja Loka-Sveti Jakob, Stara Loka, uršulinski samostan pri Svetem Duhu pri Škofji Loki, Poljane nad Škofjo Loko, Selca, Železniki, karmeličanski samostan v Sori, Vodice, Sora, Preska, Pirniče, Ljubljana-Šentvid, Ljubljana-Podutik (Glince), Ljubljana-Šiška in Ljubljana-Bežigrad.

PRVI ROMAR SVETA

PRI MARIJI POMAGAJ

Dne 17. maja se je Marija vrnila na Brezje, saj je ta dan k Njej poromal sveti oče Janez Pavel II. Čudovit pomladni dan je bil, poln sonca in pričakovanja. Z letališča Brnik dolga kolona avtomobilov ni zavila najprej na Brdo pri Kranju, kjer je papeža čakal predsednik Republike Slovenije gospod Milan Kučan, kot je bilo predvideno v uradnem programu obiska, ampak na Brezje - k Mariji Pomagaj.

Pred baziliko ga je sprejel in pozdravil rektor svetišča in gvardijan p. mag. Ciril A. Božič s svojimi sobraty iz besedami:

"Dragi sveti oče! Frančiškovi bratje, varuhi Marijinega svetišča na Brezjah, se z Vami veselimo Vašega obiska naši domovini in sedaj semkaj na ta milostni kraj k Mariji Pomagaj - naši Materi in Kraljici, na to slovensko Jasno Goro - in Vas zares iz srca pozdravljamo.

Hvala Vam, da ste tukaj. Tako nam vsem jasno sporočate, da potrditev v veri, upanju in ljubezni vodi po Mariji k Jezusu.

Vaše življenje nam to zgovorno potrjuje.

Ko jutri obhajate svoj rojstni dan, se hočemo danes skupaj z Vami tukaj pri Mariji zahvaliti za dar Vašega življenja.

Ob Vas se tudi mi učimo biti popolnoma Njeni.

Sveti oče, prisrčno pozdravljeni in dobrodošli.

Serdecznie witamy!

Mir in dobro!"

Po pozdravu se je papež rokoval z brati frančiškani (med njimi je bil tudi urednik Misli p. Bazilij) s provincialom p. Polikarpom Brolihom na čelu, pozdravil z roko veselo in radostno množico in se nato napolnil v baziliko, kjer se je rokoval z županom radovljške občine g. ing. Vladimirjem Černetom in njegovo soprogo, nato še s sestrami in drugimi sodelavci samostana. Potem je pokleknil pred Najsvetejšim in molil. Po daljši zbrani molitvi je vstal in se napolnil k Matki Božji v Marijino kapelo in se medtem zanimal, kdaj je bila milostna podoba naslikana. Tam je papež ponovno pokleknil,

tokrat pred milostno podobo Marije Pomagaj, in zelo poglobljeno dolgo molil. Po molitvi, ko je vstal, mu je tajnik prinesel čudovit pozlačen rožni venec v etuiju, katerega je papež položil k Mariji na oltar in se ji poklonil. Medtem je pevski zbor prepeval pesem Marija pomagaj nam sleherni čas. Potem se je še podpisal v knjigo častnih gostov samostana. Pozdravil je z roko pevce, ki so takrat peli pesem Marija skoz' življenje, in se napotil proti izhodu. Med potjo je pozdravljaj z roko ostale prisotne v baziliki, se pogovarjal z rektorjem bazilike in zunaj dal zbranim vernikom blagoslov v latinščini ter izrekel besedi: "Marija, pomagaj!" Po slovesu s frančiškovi brati je sedel v avto in ves čas vožnje mimo množice mahal z roko v pozdrav.

Še isti dan se je milostna podoba vrnila v Ljubljano, v Stožice, kjer je bila naslednji dan, v soboto 18. maja, papeževa zahvalna sveta maša za 1250 let krščanstva v naši domovini. Dan kasneje je romala v Stopiče pri Novem mestu, rojstno župnijo p. Cirila. Ustavila se je tudi v novomeškem Kapitulju. Od tam je šla v procesiji v frančiškansko cerkev sv. Lenarta, kjer je bila obnovitev posvetitve Mariji. Sprejeli so jo tudi v župnijski cerkvi v Trebnjem, rojstni župniji nadškofa Šuštarja, potem pa se je slovesno vrnila na Brezje.

Župnije, ki jih je obiskala milostna podoba Marije Pomagaj z Brezij, so pripravile slovesne sprejeme z mlaji, zvonjenjem, pritrkavanjem, narodnimi nošami, postrojenimi gasilci, procesijo, obhajanjem euharistične daritve, molitvijo, petimi litanijami, nočnim bedenjem in ponekod celo s polnočnico. Vsaka župnija je po svoje pristrčno pozdravila Krajico Slovencev. Povsod je bilo mogoče čutiti polnost vere, zaupanja in prošnjo: "Oče, potrdi nas v veri!" Marijina pot je bila velik, močno zgovoren in ganljiv misijon, ki je zbral toliko ljudi, kolikor jih ne zberejo najboljši pridigarji.

ZNAMENJE HVALEŽNEGA SPOMINA ODKRITJE PAPEŽEVEGA KIPA

Vse dogajanje, povezano z romarskimi kraji, je pomembno označilo evropsko drugo tisočletje in Brezje se vpenjajo v to izročilo.

Brezje je od leta 1800, ko je bila cerkvici sv. Vida dodana kapelica Marije Pomagaj, obiskalo več milijonov romarjev. Ali so prihajali v stiski ali razbremenjeni skrbi, s prošnjo ali z zahvalo. Layerjeva upodobitev Marije Pomagaj ni veliko ali izvirno umetniško delo. Slikar jo je naslikal po vzorcu podobe Luka Cranacha iz Passaua, uspelo pa mu je dati podobi slovenski značaj. Tudi dvesto let, kolikor bo v kratkem stara ta podoba, se le stežka

primerja z mnogimi stoletji, kolikor slavijo mnoga druga romarska središča. Pa vendar so v času svojega obstoja Brezje postale z baziliko Marije Pomagaj najpomembnejše slovensko duhovno središče. To je 17. maja 1996 potrdil tudi romar sveta, sveti oče Janez Pavel II., saj ga je prva pot v Sloveniji vodila k Mariji Pomagaj na Brezje - h Kraljici Slovencev.

Na praznik Kristusa Kralja vesoljstva 1996 smo bili na Brezjah priče ustvarjalnemu naporu slovenskega človeka in posređovalci hvaležnega spomina na romarja, ki nam je odstiral sveta božja merila v nepozabnem slovenskem tridnevju lanskega maja.

Frančiškanski samostan na Brezjah in Gorenjski muzej iz Kranja sta v začetku avgusta 1996 povabila k sodelovanju na likovni koloniji akademske slikarje in kiparje. Šestnajst umetnikov je vabilo sprejelo.

V nedeljo 24. novembra 1996 je provincial slovenske frančiškanske province p. Polikarp Brolih odprl likovno razstavo. Kip papeža Janeza Pavla II. na trgu pred baziliko - delo akademskega kiparja Steneta Kolmana, v bron pa ga je vliil umetnostni livar Jože Sagadin - sta odkrila veleposlanik Republike Slovenije pri Svetem sedežu dr. Štefan Falež in minister Andrej Šter, predsednik državnega odbora za pripravo papeževega obiska v Sloveniji. Kip je blagoslovil ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar ob prisotnosti apostolskega nuncija v Sloveniji nadškofa msgr. Edmonda Farhata, škofa msgr. Metoda Piriha iz Kopra, pomožnega škofa dr. Jožefa Smeja iz Maribora, številnih duhovnikov, redovnikov, redovnic, božjega ljudstva in visokih predstavnikov političnega, kulturnega in gospodarskega življenja Slovenije. Bogat kulturni program so oblikovali združeni zbori: Stolni zbor, Zbor Anton Foerster in mešani zbor z Brezij, godba na pihala iz Gorij ter Trobilni kvartet Gallus.

Telegram s pozdravi in apostolskim blagoslovom je poslal po naročilu svetega očeta kardinal Angelo Sodano, državni tajnik Njegove Svetosti:

"Ob priložnosti postavitve kipa, ki predstavlja Njegovo Svetost na prostoru pred svetiščem Marije Pomagaj na Brezjah, pošilja sveti oče, duhovno prisoten, vse najboljše želje in ceni uresničenje umetniške ohranitve spomina njegovega obiska v tem Marijinem svetišču. Hkrati želi, da bi ti spominski dogodki okrepili vse velikodušne sklepe za evangelijsko pričevanje, kakor tudi, da bi rasla vaša pristna pobožnost do božje Matere. Zato kliče obilje božje milosti in pošilja iz srca vam frančiškanom, vernikom in vsem prisotnim apostolski blagoslov. Kardinal Angelo Sodano,

državni tajnik Njegove Svetosti."

Prijazno pismo pa je poslal tudi predsednik Republike Slovenije gospod Milan Kučan:

"Spoštovani, zahvaljujem se Vam za povabilo na odprtje razstave in blagoslovitev kipa papeža Janeza Pavla II., s katerima, kot ste navedli v vabilu, napovedujete praznično leto 1997, v katerem se bo strnilo kar nekaj okroglih obletnic Vašega samostana, med njimi najpomembnejša - stota obletnica prihoda frančiškanov na Brezje. Ker cenim delovanje Vašega samostanskega reda na Slovenskem, saj je globoko vtakano v našo pripadnost evropski kulturi in duhovni civilizaciji, bi se Vam z veseljem pridružil na slovesnosti. Žal mi obveznosti tega ne dovolijo, zato mi dovolite, da Vam po tej poti iskreno čestitam.

Spoštovani pater Ciril, nisem pozabil na obljube, o kateri sva govorila na poroki ambasadorja Jackovicha na Blejskem otoku. Izkoristil bom priložnost, obiskal razstavo in se oglasil pri Vas.

S prijaznimi pozdravi - Milan Kučan."

Kip papeža je predstavljen v oblačilih, ki jih je nosil pri sveti maši v Ljubljani ob slavljenju 1250-letnice krščanstva med Slovenci. Kompozicija je izšla iz tega evharističnega slavlja in gesla obiska svetega očeta v Sloveniji: "Oče, potrdi nas v veri!" V znamenje te potrditve zaživi pred nami papež kot oče - Kristusov namestnik na zemlji in Petrov naslednik - rimski škof z znamenjem odrešenja: križanim Kristusom v levi roki in z desnico, iztegnjeno v pozdrav in blagoslov.

Motiv na mitri je verodostojen posnetek mitre, ki jo je sveti oče dobil v dar od slovenskih duhovnikov, redovnikov in redovnic ter so jo naredile šolske sestre iz Radovljice.

Ob slovesnosti odkritja papeževega kipa

Odkritje kipa papeža Janeza Pavla II. je hvaležna oddolžitev za njegov obisk v Sloveniji, z razstavo pa je že bilo napovedano praznično leto 1997 na Brezjah: Letos poteka namreč sto let od prihoda frančiškanov na Brezje, devetdeset let od kronanja milostne podobe Marije Pomagaj in petdeset let od njene vrnitve iz begunstva v drugi svetovni vojni nazaj na Brezje.

MAJNIŠKA

O, da imela bi hribe zlata,
krono izkujem Kraljici srca,
tebi, Marija!

O, da imela bi sonce v rokah,
prvi ga nesem v hvaležnih rokah
tebi, Marija!

O, da natrosi mi zvezdic nebo,
moje roke iz njih venec spleto
tebi, Marija!

O, da imela bi src milijon,
vse bi prinesla pred majniški tron
tebi, Marija!

M. ELIZABETA

Spomini

CILKA ŽAGAR

iz Slovenije

OB obisku Slovenije sem se spomnila besed Cirila Berglesa: Toliko ptic iz tako malega gnezda. Kamorkoli grem - sled naših ljudi. Čudno ponosen sem, da sem iz te male vasi.

Tudi jaz sem srečna, da sem Slovenka.

Preseneča me vedno znova ta slovenski ponos. Slovenija je postala ena najčistejših držav, ljudje so spretni, sposobni in vljudni, vzdušje je veselo. Rože slovesno pozdravljajo na oknih, vrtovi in dvorišča so urejena.

Moj sin je ob obisku Slovenije rekel: Vse je tako negovano, hiše, dvorišča, grobovi, cela dežela. Slovenski otroci pozdravljajo celo tujce na vaških cestah. Imam občutek, da je varno biti v Sloveniji.

V svojem navdušenju nad novo Slovenijo pa sem prislunila tudi ljudem.

Nič se ni v bistvu spremenilo, je rekel taksist, le razlike med reveži in bogataši postajajo vse bolj očitne. Bivši komunisti so se prelevili v kapitaliste. Državno premoženje, stanovanja in podjetja, so po minimalni ceni kupili tisti pri koritu, reveži pa so še vedno reveži.

Oblast je oblast, reveži bomo pa vedno reveži, je rekla kmetica na ljubljanskem trgu, ki je prodajala zelenjavo s svoje male kmetije. Ljudje so postali pohlepni, požrešni, nevoščljivi in zavistni. Vsi hočejo dokazati, da se da na hitro obogateti. Kar tekmujejo, kdo se bo bolj znašel, eden drugemu več ne zaupa. Zgubili so socialni čut eden do drugega in vsi nekam drvimo.

Šmugl in švindel vladata, na pošten način nikamor več ne prideš, je rekla stara teta iz Maribora.

Samo hohštaplarija se je razpasla med Slovenci, pravi ljubljanska uslužbenka. Človeka pri nas cenijo po tem, kakšen avto vozi, in ne po značaju.

Razmišljala sem, če je ta svetovna mrzlična tekma dobra ali slaba za človeštvo. Bomo res prej prišli naprej, če pozabimo na sočloveka? Kam pa pravzaprav gremo? Bomo na cilju našli tisto, za kar smo rinili naprej ter sprotirivali sopotnike in prijatelje?

Gospa Koželjeva z Bleda je povedala mojemu sinu legendo o Sloveniji:

Ko je Bog razdelil svet med narode, je pozabil na Slovence. Ko je potem opazil žalostno skupino Slovencev, je rekel: "Vam bom dal pa kar to, kar sem za sebe prihranil." In jim je dal Slovenijo.

Ta košček sveta, Slovenija, ki je bil celo Bogu najbolj pri srcu, so si hoteli prilastiti veliki evropski narodi skozi stoletja, od Charlemaina do Napoleona, od prvih Habsburžanov do Franca Jožefa, od Stalina do Hitlerja in Miloševića. Na vse načine so skušali razbiti slovenski narod, da bi mu lahko vladali. Hvala Bogu pa smo v tem večnem boju Slovenci postali močnejši in končno samostojni.

Spoznali smo, da smo nasedli lažem pohlepnihih sosedov in se med seboj pobijali za ideje in korist tujcev.

Ni več važno, če so to bile ideje Stalina, Hitlerja ali Miloševića, kajti spoznali smo, da se te ideje bile načrti ljudi, ki so hoteli vladati Slovincem, ali jih uničiti. Slovenci so se v zgodovini borili na strani enih ali drugih diktatorjev in morilcev v prepričanju, da jih bo eden ali drugi pripeljal v obljubljeno deželo.

Nihče ni več ponosen na to, da se je boril za Stalina, nihče več nima Hitlerja za odrešitelja in Miloševića smo izgnali iz Slovenije.

Po Sloveniji sem opazila še vedno veliko spomenikov komunističnim revolucionarjem. Ti spomeniki delujejo boleče na vse, ki so bili kakor koli prizadeti po komunizmu.

Med vojno so se Slovenci odločili za komunizem ali proti njemu, po svojih prepričanjih. V borbi so eni in drugi ubijali za svoje prepričanje, ali pa zato, ker so jih pač uvrstili v nasprotno vojsko. Leta 1945 so prišli na oblast komunisti. S svojim novim izobraževalno-vzgojnim programom so prisilili večino, da je sprejela njihovo resnico in jih častila kot heroje zadnjih petdesetih let.

A tudi komunizem je propadel. Stalina je s Hitlerjem zgodovina obsodila kot krvoločnega diktatorja in morilca. Slovence sta prevarala oba.

Ocena študije o Stanislavu Rapotcu

IME in delo slovenskega, v Avstraliji delujočega slikarja **Stanislava Rapotca**, sta v domovini še premalo znana, kljub razstavi, prirejeni leta 1991 v ljubljanski galeriji Eqrna. Vsekakor namreč ta sugestivni ekspresivno poglobljeni umetnik zasluži ne samo vnovično razstavo v domovini, marveč tudi temeljito predstavitev življenja in dela - oboje je enkratno, živo, iskreno in v mnogočem kar pretresljivo. V Jakčevi galeriji v Kostanjevici na Krki zamišljena obsežnejša Rapotčeva razstava narekuje tudi lepo priložnost za monografski pregled umetnikovega življenja in ustvarjanja. Ob drugih potencialnih soavtorjih besedil v katalogu, bi bila študija najboljšega slovenskega poznavalca Rapotčevega dela, svoj čas v Avstraliji pastoralno službujočega **patra Cirila Božiča, O.F.M.**, nepogrešljiva.

Gre za izbrana poglavja iz Božičevega magistrskega dela **Religiozna govorica v delih slikarja Stanislava Rapotca** (Ljubljana, 1991). Avtor je v njej nadrobno obdelal slikarjevo življenje in analiziral - sub speciae religioznega doživljanja - izbrano število Rapotčevih, na to tematiko ubranih slik. Pri tem je zbral obsežno pisno dokumentacijo, rezultate osebnih stikov in razgovorov z umetnikom, bibliografijo in kritično spremljavo. Magistrska naloga p. Božiča obsega - s spremnim gradivom - 77 tipkanih strani, od katerih pa je prvih dvajset odmerjenih splošnemu ekskurzu o svetu znamenj, podob in simbolov. Ta, sicer zgledno sestavljen uvodni tekst, je seveda teološko utemeljen, zato bi v celotnem obračunu z Rapotčevo ustvarjalnostjo lahko vsebinsko tehtnico prevesil, ker bi se pač parcialno omejil le na tematsko izvoljeno vsebino. Zelo dragocena pa so konkretna poglavja **Življenjska pot Stanislava Rapotca** (od otroštva skozi vojno vihar do Avstralije), **Stanislav Rapotec - slikar** (posamične razvojne etape, razstave in kritike), ne nazadnje pa jedro, ki je pisca posebej pritegnilo, **Religiozna govorica v delih slikarja Stanislava Rapotca** (posamični motivi specifičnega umetnikovega religioznega doživljanja in realiziranih odgovorov nanj, doživljanje antične Grčije, katedral, sakralnih obredov, narave, vere itd.). Avtor se ne spušča v iskanje verskega prakticizma, pač pa v slikarjevo spontano in zato prepričljivo srečavanje z Absolutnim in v tega odmeve v likovni govorici. Avtor spregovori pri

Naš umetnik
Rapotec
ne more več
držati čopiča
v svojih rokah.
A zato še ne
sme biti
pozabljen...

tem o abstraktnem značaju te umetnosti, zdi pa se mi, da bi tako preostro določitev kazalo omiliti, saj se mi zdi umetnikova izraznost likovno dovolj povedna, tudi če ne sega čez meje simbolnosti. A te simbole lahko dojamemo in razrešimo, pa naj so povezani z manifestacijo svetlobe ali kompozicijske dinamike ali barve.

Pisec je zadel v jedrni živec umetnikove ustvarjalnosti, v enega njegovih temeljnih usmerjevalcev in v bistvo umetnikove senzibilnosti, ki narekuje razpoloženje. Ob načrtovanih obdelavah Rapotčevega slikarstva pri drugih soavtorjih, bi prispevek mag. Božiča gotovo značilno osvetlil eno najpomembnejših slikarjevih likovnih in vsebinskih dimenzij, ki jih dobro sintetizira tudi sklepna beseda, podpro pa jo tudi izbrani citati svetovne kritike. Pri teh bi bilo treba paziti, da bi se ne ponavljali nekateri (redki) že v tekstu študije porabljeni citati.

Na koncu bi veljalo Božičev tekst primeriti tudi z drugimi, ga (če bi bilo potrebno) tu in tam dopolniti ali skrajšati, a zadnje le v merah enovitega, usklajenega pristopa. Znaniti bo kazalo ta ali oni stavek ali misel prevzeti tudi iz uvodnega dela magistrske naloge? Vsekakor pa morajo biti slike, ki jih omenja ali analizira študija, nujno navzoče tudi na razstavi, če ne drugače vsaj v primernih fotografskih posnetkih, kolikor ne bodo mogle biti predstavljene v originalih.

Prepričan sem, da bo Rapotčeva umetnost tudi po zaslugi in rezultatih študije p. Cirila pravično zaživela in predstavila ugleden delež slovenskega rojaka v profilu moderne umetnosti. Na žalost bo za nas to le dokaz slovenskega genija, realiziranega v tujini, upam pa, da ga bomo morali vplesti v sklop slovenske umetnostne izpovedi našega časa. In da bo vsaj nekaj Rapotčevih slik prešlo tudi v naše javne umetnostne zakladnice - in v našo zavest.

EMILIJAN CEVC
umetnostni zgodovinar

Častni doktorat naše a rojaka

P. BAZILIJ

Zelo sem se razveselil novice, ki jo je prinesel Daily Advertiser (Wagga Wagga, NSW, dne 23. aprila 1997) pod naslovom: **Academic honoured for distinguished service**. Članek bralcem pojasni, da je ta akademik naš rojak **dr. Zvonimir Hribar**. Charles Sturt univerza, Wagga Wagga, NSW, kjer naš rojak že tretje desetletje predava računovodstvo, mu je v torek 22. aprila letos ob priliki graduacije komercialne fakultete podelila častni doktorat - "in recognition of his distinguished service to education in the fields of accounting and law in the Riverina."

Dr. Zvonimir Hribar je rojen Ljubljčan. Ravno je končal ljubljansko pravno fakulteto in postal doktor prava, ko se je - namesto sprejema sodne službe - moral zaradi vojnih razmer umakniti v Trst. Nato je bil zaposlen v Rimu pri IRO in ICEM, pa spet v Trstu kot drugi v vodstvu Tržaške misije za izseljevanje tisočev beguncev, ki so iskali zase in svoje družine preko morij novo domovino. V Trstu se je poročil z učiteljico Sonjo Gombač, tajnico organizatorja slovenskih šol na Tržaškem in Primorskem dr. Srečka Baraga. Leta 1955 se je z njo in tremi hčerkami izselil v Avstralijo. Ustavili so se v Alburyju, NSW, kjer sem bil ob obiskih taborišča Bonegille kar redno tudi njihov gost.

Takratna Avstralija dr. Zvonimiru Hribarju evropskega doktorata prava ni priznala. Zato je - čim je imel dovolj sredstev - začel ponovno študirati, tokrat računovodstvo. Kasneje je dr. Hribar prejel tudi Master of Economics diplomu na univerzi v New England. Postal je v Alburyju profesor na TAFE in Riverina College, ki pa se je v nekaj letih premestil v Wagga Wagga, NSW, in dobil ime Charles Sturt University. Tako se je tudi

Hribarjeva družina morala preseliti v Waggo, kjer je dr. Hribar nadaljeval s poučevanjem. Obenem pa je v teku let izdal tudi več šolskih knjig, ki so študentom računovodstva še danes v nemajhno pomoč pri študiju.

Leta 1987 je Australian Society of Accountants naprosila dr. Hribarja, da bi sprejel dolžnost ocenjevanja in potrjevanja izvenavstralskih univerzitetnih diplom v računovodstvu. Prišel je v Melbourne in živel pri nas v Baragovem domu. Na tisti čas imam najlepše spomine. Bil nam je odličen družabnik in nam je tudi veliko pomagal: pri Mislih, v knjižnici, v dvorani pri prireditvah, v cerkvi pri bogoslužju, kot računovodja pri začetkih Doma m. Romane... Kar težko nam je bilo, ko je po skoraj dveh letih zaključil svojo službo in se vrnil v Waggo. Računal je na pokoj, a univerza ga kljub njegovim letom kar ni hotela pustiti. Naprosila ga je, naj bi poučeval dalje kot "university fellow". Tako je prišel ponovno za kateder, zdaj pa je prejel častni doktorat kot najlepše priznanje za svojo vzorno strokovno in vzgojno službo. Da je te časti zares vreden, bo priznal vsakdo, ki dr. Hribarja pozna.

Dr. Hribar je tudi zvest naročnik in bralec (pa tudi občasni sotrudnik) Misli od vseh početkov, kar je stopil na avstralska tla. Zato je prav, da prejme v Mislih iskrene čestitke v imenu uredništva ter vseh rojakov, ki ga poznajo in cenijo kot pokončnega moža, zavednega Slovenca in vzornega katoličana, ki zasluži vse naše spoštovanje.

Naj dodamo, da je univerza za priliko podelitve častnega doktorata povabila na slovesnost tudi častnega konzula Republike Slovenije g. Alfreda Brežnika. Čestital mu je v svojem imenu ter v imenu veleposlaništva RS v Canberri ter mu v imenu obeh podaril knjigo "Treasures of Slovenia", s podpisanim posvetilom in žigom.

Zvonko, Slovenci smo ponosni na Vas in Vaše uspehe. V Melbournu Vas težko čakamo, kdaj boste izpolnili svoje večkratne obljube ter prišli spet med nas. Takrat Vam bomo tudi lahko segli v roke ter osebno čestitali k prejemu častnega doktorata. Saj ste gotovo prvi Slovenec v Avstraliji, ki je prejel to visoko nagrado. Bog Vas živi!

PA naj enkrat začnem z našimi pokojniki. Spet jih je žal kar predolga vrsta.

V nedeljo 27. aprila je v bolnišnici v West Footscrayu izdihnila ANA VOGRINČIČ. Že nad tri leta, odkar je zaradi kapi postala nepokretna, je bil njen dom Ardeer Nursing Home. Zdaj je močni srčni napad končal trpljenja polno življenje. Pokojnica je bila rojena 12. junija 1915 v Venceslavcih v Prekmurju v družini Magyar. Poročila se je z Jožefom Vogrinčičem iz Krašča pri Pertočah. S štirimi otroki sta leta 1957 bežala v Avstrijo ter v septembru istega leta emigrirala v Avstralijo. Po težkih začetkih sta si uredila prijeten domek v melbournskem okraju North Sunshine. Žal je prišla bolezen, v avgustu 1994 Jožefova smrt in zdaj mu je sledila še Ana. Otroci, zdaj že vsi poročeni, so lepo skrbeli zanj in jo redno obiskovali, jaz pa sem ji na drugo nedeljo vsakega meseca prinašal sveto obhajilo. Od časa do časa je prejela tudi sveto maziljenje in bila tako pripravljena za pot v večnost. - Rožni venec smo zmolili ob krsti v naši cerkvi na predvečer pogreba, ki je bil v četrtek 1. maja po maši zadušnici na keilorsko pokopališče v grob k pokojnemu možu.

V soboto 10. maja jutraj je nepričakovano v spanju zastalo srce zavednemu Slovencu in aktivnemu članu tukajšnje slovenske skupnosti - JOŽETU GOLENKU. Kot gradbenik je prevzel gradnjo našega Doma počitka m. Romane in ga dokončal v zadovoljstvo vseh. Njegovo zadnje delo tik pred smrtjo pa je bila rampa do levih cerkvenih vrat, da bodo mogli v našo cerkev tudi nepokretni na bolniškem vozičku. Rampo bomo v spomin na pokojnika imenovali **Golenkova pot**. Jože je bil rojen 15. februarja 1924 v Gibini pri Razkrižju. Oče je bil Jakob, mati pa Katarina r.Ščavničar. Ko je spoznal lažno masko komunizma, je bežal v Avstrijo. V Avstralijo je prispel na ladji "Svalbard" v oktobru 1949. V Melbourneu se je priključil skupini, ki je organizirala Slovence ter kasneje uspela ustanoviti SDM. Ostal je delaven član prav do smrti. V februarju 1956 se je v cerkvi sv. Brigite v North Fitzroyu poročil v Marijo Škrli iz Knežaka. Dom je postavil svoji družini v okraju Greensborough. Od dveh hčerk je Helen umrla pred nekaj leti, Julie pa je poročena Fistrič. - Rožni venec ob krsti smo za pokojnikovo dušo zmolili v torek zvečer ob številni udeležbi, še več rojakov pa se je udeležilo naslednji dan, v sredo 14. maja, pogrebne maše in pogreba na keilorsko pokopališče. Čakal bo vstajenja ob pokojni hčerki. - Jožetu naj se tu iz srca zahvalim za vse, kar je naši skupnosti dobrega storil. Pogrešali ga bomo.

Misli, majnik 1997

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission,

Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787

Mobile: 015 555 840

Fax: (03) 9853 6176

Dom počitka m. Romane - Mother Romana Home

11 - 15 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel. in Fax: (03) 9853 1054

V St. Georges Hospitalu v Kew je v nedeljo 19. maja zaključila zemsko pot ŠTEFANIJA LASIČ. Od junija 1993 je živela v našem Domu počitka. Dan pred smrtjo ga je zapustila in prejela pred odhodom v bolnišnico sveto maziljenje. Pokojnica je bila rojena 23. septembra 1911 v Vrtojbi, najmlajša od petih otrok družine Franca Lasiča (oče je bil arhitekt) in Marije r. Čučič. Kot mnoga druga primorska dekleta, se je tudi Fanica, komaj

Pokojni
JOŽE
GOLENKO,
gradbenik
Doma
počitka
m. Romane,
na dan
vzidave
vogelnega
kamna

devetnajstletna, odpravila v Egipt, kjer je dobila delo v Aleksandriji. Tam je že bila njena sestra Ivanka, zdaj vdova Študent in živeča v Albury, NSW. - Po zadnji vojni v Egiptu tujci niso bili več zaželeni. Tako se je Fani odločila za Avstralijo in prispela v Melbourne leta 1956. S pridnostjo si je prislužila lastno stanovanje v okraju East Hawthorn. Ostala je samska. - Pogrebno mašo smo imeli v slovenski cerkvi v torek 27. maja, sledil je pogreb na keilorsko pokopališče. Na predvečer pa smo zmolili ob krsti rožni venec za pokoj njene duše.

MARGARET KATHERINE KRNJAK nas je nenadoma zapustila dne 20. maja. v Wantirni na svojem domu. Je ena od štirih otrok družine Jožefa Krnjaka, doma iz Medžimurja in Milke r. Jesenko, doma iz Žirov. Rojena je bila 7. decembra 1962 v Oakleigh ter je s starši rada prihajala na klub "Planica". Že več let je bolehal na živcih ter je kljub mladosti že več let prejemala bolniško pokojnino, ker ni mogla več delati, a ravno delo je najbolj pogrešala. - Rožni venec ob krsti smo zmolili v naši cerkvi, kjer smo imeli v petek 23. maja pogrebno mašo ob lepi udeležbi prijateljev in znancev. Grob je dobila na pokopališču v Springvale.

Iskreno sožalje vsem sorodnikom naših pokojnih. Rajne radi vključujmo v svoje molitve.

Zvedel sem še za dva umrla med nami, o katerih še nismo pisali.

IVAN JAMES NEMEC je bil rojen 1. septembra 1962 v Melbourne, v družini očeta Danila Nemca, doma iz Bilj pri Gorici, in matere Jane r. Kay, avstralskega rodu. Prej je družina živela v Hawthornu, zdaj pa so v Rye. Danilo je brat živinozdravnika Riharda Nemca in Miriam por. Špacapan, žene našega tiskarja Simona.

Ko je bil pokojni Ivan star sedem let, je družina odšla z očetom, ki je moral službeno v Evropo. V petih letih so se mudili v Londonu, Rimu in Sardiniji (Porto Scuso), potovali pa po celi Evropi. Že v tem času se je Ivan navdušil za glasbo ter se začel učiti klavir. Po vrnitvi v Melbourne je najprej obiskoval Auburn Primary, nato pa Camberwell High, kjer je že v prvem letu prejel sedem nagrad. Po maturi se je vpisal na Melbournsko univerzo, začel pa se je v glavnem ukvarjati z glasbo, poučevati klavir, zlasti pa komponirati, četudi se je istočasno fantovo zdravje vedno bolj rahljalo. Posebej se je zanimal za filmsko glasbo ter se udeležil seminarja filmske glasbe v Sydneyu, kakor tudi tečaja iste glasbe leta 1991. Dosegel je lep uspeh, ko je bil izbran kot finalist na

vseavstralskem natečaju Queenslandskega filharmoničnega orkestra leta 1995. Njegovo kompozicijo **Sinfonietta** je imenovani orkester igral in tudi rekordiral. Poleg tega je Ivan, kljub svoji mladosti in živčni bolezni, od leta 1983 do 1997 ustvaril še 42 drugih glasebnih del. Bog vedi, kaj bi njegov izredni glasbeni talent pokazal v bodoče. A bolezen je terjala svojo žrtev: Ivan je 6. februarja letos zaključil svojo življenjsko pot. Naj počiva v božjem miru!

Za drugo smrt pa sem zvedel po čudnih ovinkih in še ne vem točnih podatkov. Umrla naj bi v Melbourne (živela je v Carltonu) enkrat v zadnjih mesecih BOŽENA MEZGEC r. Gorec. Doma je bila iz Senožec. Njen mož Ludvik - živela sta narazen - je umrl v aprilu 1994 in je pokopan na naših skupnih grobovih. Kdaj in kje je imrla ter je pokopana Božena, bomo pa morali še pozvedeti. R.I.P.

+ Mesec maj hitro mineva. Šmarnice smo združevali z vsemi nedeljskimi mašami, v tednu pa jih sproti objavljali. Žal je bilo v delavnikih malo odziva. Razumem, da se pričinja zima, večeri so hladni in hitro je tema, pa vendar... Smo še Marijin narod? Bojim se, da so večerni TV-spori za mnoge več vredni kot obisk šmarnic.

+ Na prvo majsko nedeljo je bilo pa še kar nekaj odziva pri udeležbi Marijine slovesnosti **Walk with Mary**: nadškofove maše v stolnici sv. Patrika in nato ekumenske Marijine procesije do anglikanske stolnice. Narodne noše so nas pri maši lepo predstavljale. Procesiji pa je nagajal dež in nismo upali tvegati bander ter narodnih noš, da bi jih zmočilo. - Hvala vsem udeležencem!

+ Materinski dan smo proslavljali po stari navadi: preprosti odrski nastopi gojencev Slomškove šole - zahvala učiteljici Veroniki Smrdelj in Barbari Smrdelj, in dodana pomoč z nastopi Marcele Bole, Lenkovega Lentija, odlične pevke Wendy Cestnik, Kelly in Jessici Stewart ter treh očetov, ki so spravili vso dvorano v smeh. Vsem Bog povrni! Hvala članicam Društva sv. Eme za postrežbo in seveda vsem gospodinjam, ki so napolnile skupno mizo. - Prostovoljni prispevki pri vratih v dvorano so na dolg novega razmnoževalnega stroja prinesli vsoto 233 dolarjev.

+ Podeljevanje viteštva sv. Janeza Jeruzalemskega je bilo v naši cerkvi že večkrat. Podeljevanje viteštva sv. Stanislava, starodavnega poljskega reda, ki je zdaj postal mednarodni, pa je bilo letos na

soboto 26. aprila šele drugič v naši cerkvi in tudi v Avstraliji. Tudi ta red me je zaprosil, če bi sprejel duhovno vodstvo za Avstralijo. Grand Prior reda za Avstralijo je Štefan Soss, madžarskega rodu, bivši fant našega Baragovega doma, ki sem ga dobil iz Bonegille, kjer je kot mladoletnik predolgo čakal na delo. To je bilo seveda pred kakimi tridesetimi leti.

+ Krste bom objavil v prihodnji številki, tu pa naj omenim poroko, ki smo jo imeli 3. maja v cerkvi Svetega Duha, Manifold Heights v Geelongu. Zakonsko zvestobo sta si obljubila **Roland Peter Mrak** in **Melinda Teresa Seljak**. Ženin je iz znane Mrakove družine Stanislava in Viki r. Svetina v Gisbornu - mama je učiteljica sobotnega slovenskega pouka, rojen v Essendonu in krščen v Canberri (Watson). Nevesta pa je iz Bannockburna, rojena v Geelongu v družini Raymonda Seljaka in Terese r. Matjašič, krščena v cerkvi sv. Družine v Belparku. Poleg čestitk in najboljših želja zaslužita naše priznanje. Četudi oba rojena v Avstraliji, jima slovenščina odlično teče in želela sta pri poroki tudi slovenski jezik. Božji blagoslov naj vaju spremlja na skupni življenjski poti!

+ Rampa za nepokretne je gotova in lepa pridobitev cerkvi. Nova okna, tokrat aluminijasta, je dobila dvorana in zdaj čakamo še okenska zastirala, da bo v dvorani tema pri odrskih prireditvah. V načrtu je prepletkanje sten, ki bodo dobile tudi nekaj enake vrste okvirjenih slik s slovenskimi motivi.

Ograja za Baragovim domom ob Barry cesti je bila že tudi dotrajana. Po vsakem hujšem vetru smo jo znova postavljali in pritrjevali. Zdaj jo je zamenjala nova, ki me bo gotovo preživela.

+ Anžinova Francka se je v začetku maja vrnila v

Slovenijo - spet smo brez kuharice in sto drugih stvari v Baragovem domu je spet na mojih ramah. Naj se ji na tem mestu iskreno zahvalim za vso pomoč v teh mesecih "počitnic". Upam, da bo v januarju spet med nami.

+ Sem že zadnjič omenil obisk sydneyjskih igralcev z veseloigro **TRIJE VAŠKI SVETNIKI**. Se hočete od srca nasmejati? Saj pravijo, da je smeh najboljše zdravilo za vse bolezni in celo za starostno puščobo. Ne zamudite torej lepe prilike. Igra bo na odru naše cerkvene dvorane v soboto 7. junija zvečer ob sedmih in v nedeljo 8. junija po poldnesi maši. Vstopnina je dvanajst dolarjev, za upokojence in mladino pa osem. Igralci žrtvujejo veliko, ko hodijo na vaje in tudi potovanje do nas ni malenkost. Dajmo jim priznanje s tem, da se udeležimo predstave in jim iz srca zaploskamo.

Sydneyski rojaki, iskreno ste dobrodošli med nami!

+ Pa še en obisk dobimo v juniju. V Avstraliji bo gostoval oktet **LESNA** iz Slovenj Gradca in spremljal jih bo slovenjgraški župan. Začeli bodo svojo turnejo v Brisbanu 12. junija, k nam v Melbourne pa bodo prišli 14. junija in imeli še isti dan koncert v Geelongu. Stanovali bodo pri nas v Baragovem domu. V nedeljo bodo sodelovali s petjem pri deseti maši, po maši pa bodo imeli koncert v dvorani, kjer bodo tudi na kosilu z upokojenci. Za koncert bodo prostovoljni prispevki. Popoldne bodo peli pri Veselih lovcih v St. Albansu. Od nas odletijo v četrtek 19. junija proti Sydneyu. Potem bodo obiskali še Wollongong, Canberro in Adelaide, 30. junija pa se bodo vrnili domov.

Kot vsakemu doslej, tudi slovenjgraškim gostom kličemo veselo dobrodošlico!

P. BAZILIJ

Na levi
cerkve
je novi del
našega
verskega
središča:
Dom počitka
m. Romane
(na sliki
se vidi le
ena četrtina
stavbe).
Gradbenik
je bil pok.
Jože Golenko.

IZPOD TRIGLAVA

RAZSTAVE PIRHOV so bile ob velikonočnem času na mnogih krajih po Sloveniji. Tako zadnja leta ljudje spet odkrivajo to ljudsko izročilo, ki je bilo v letih enoumja porinjeno med staro šaro in nevredno omembe v javnosti.

Tednik Kmečki glas je tudi letos pripravil v steklenem atriju ljubljanskega magistrata razstavo pirhov, ki jih sooblikujejo njegovi bralci. Na otvoritvi sta spregovorila tudi bivši in sedanjí ljubljanski nadškof, dr. Alojzij Šuštar in dr. Franc Rode. Najlepše poslikani in oblikovani pirhi so prejeli tudi nagrade. S takimi razstavami se izraža na preprost način slovenska ustvarjalnost in smisel za barve, obenem pa priznava naša stoletna verska tradicija, ki jo je hotelo enoumje enostavno izbrisati iz našega narodnega življenja.

PREDLOG ZAKONA o statusu Slovencev brez slovenskega državljanstva je predstavila 18. aprila Konferenca RS Slovenskega svetovnega kongresa, predstavila pa je tudi zasnovo projekta "Dom" in arhiv za zamejske Slovence in Slovence po svetu.

Po besedah predsednika Danijela Starmana naj bi Slovenci brez državljanstva, ki so razpršeni po vsem svetu in jih je okrog 360.000, na podlagi tega zakona pridobili status, ki bi bil "vmesna kategorija med državljanom in tujcem".

Projekt Doma pa naj bi služil zamejskim in zdomskim Slovincem, kadar bi obiskali svojo domovino. Sedež tega "Doma" naj bi bila Tavčarjeva graščina na Visokem, kasneje pa naj bi se oblikovala veriga takih domov po vsej Sloveniji.

Dom naj bi postal središče kulturnega, gospodarskega in komunikacijskega dogajanja, v katerega so vključeni Slovenci po svetu. Pod

okriljem tega doma naj bi potekalo tudi zbiranje zgodovinskega arhiva Slovencev, ki so si "v tujini utirali pot narodne zavesti in ustvarjali svetovno veličino slovenskega naroda".

"ZDRUŽENI OB LIPI SPRAVE" - gibanje vodi Stanislav Klep, pa je poslalo 17. aprila delegacijo predsedniku državnega zbora Janezu Podobniku. Predstavili so mu dopolnjeno Deklaracijo o narodni spravi, naslovljeno vsem Slovenkam in Slovincem ter jo podnaslovili: Vrnimo dolg obči človeški duši in narodovi kulturi. Izrazili so pričakovanje, da bo deklaracijo obravnaval in tudi sprejel državni zbor.

ROMSKI ZBORNIK (Romano Kedijpe) so predstavili prekmurski Romi. Njegova vsebina so prispevki o delu drugega mednarodnega romskega tabora, o splošni ciganski problematiki, dodane pa so tudi pesmi mladega romskega pesnika Slavka Lujzija Baranje. Etnologinja dr. Pavla Štrukelj je pisala o nujnosti opismenjevanja romskega jezika in napovedala pisanje romske slovnice in slovarja. Objavljena je tudi abeceda in majhen slovarček besed jezika, ki ga govorijo velenjski, dolenski in prekmurski Romi.

LIONS CLUB INTERNATIONAL je dobil kar ugodna tla tudi v Sloveniji. Od leta 1990 dalje je ustanovljenih že 22 klubov, ki imajo skupaj že okrog 700 članov. Svojo dejavnost usmerjajo zlasti v podporo slepim in slabovidnim.

POSTOJNSKO JAMO je lani obiskalo 305.000 izletnikov, med njimi kar 80% tujcev iz 92 držav sveta. Obisk se stalno razveseljuje več, a kljub temu ne dosega rekordnega obiska v letu 1990. Tudi Predjamski grad je obiskalo več ljudi kot lani, a sem je prišlo več Slovencev (55%) kot tujcev.

OKROG 50.000 ŠTUDENTOV posluša to leto predavanja na ljubljanski in mariborski univerzi ter drugih visokošolskih zavodih, ki delujejo v Kranju, Kopru, Novi Gorici in drugod po Sloveniji. Govorimo o občutnem porastu, saj je bilo v šolskem letu 1981/82 v iste visoke šole vpisanih komaj 26.207 študentov. Če je verjeti uradnim statistikam, se zmanjšuje tudi osip števila tistih študentov, ki iz različnih razlogov opustijo študij. V šolskem letu 1981/82 je osip znašal 50%, kar pomeni, da se iz prvega letnika kar polovica slušateljev ni vpisala v drugi letnik. Stanje se je začelo izboljševati po "vojnem letu" 1991/92. Lani je 67,90% študentov srečno prestopilo v drugi letnik, letos pa kar

CROWN

Communication Technology

24 Lancaster St. Ashburton
P.O. Box 373 Victoria 3147.

Tel: (03) 9886 9393

Fax: (03) 9886 9393

Rosemarie Jones
Martin Oppelli

Security
Access Control
Broadband
Fibre Optics
in Data Cabling

Nameščamo Hi Q

in Phaselink TV-antene

MELBOURNSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO. POKLIČITE NAS!

70,12%. Število študirajočih se je od šolskega leta 1981/82 torej skoraj podvojilo, uspešnost študija pa se je kljub temu povečala skoraj za polovico.

DUHOVNIŠKIH KANDIDATOV ima po razveseljivih poročilih Slovenija okrog 200. Ti se v semeniških in raznih verskih in redovnih skupnostih pripravljajo za duhovniški poklic. Izobrazbo dobivajo predvsem na obeh teoloških fakultetah, v Ljubljani in Mariboru, pa tudi v škofijskih gimnazijah v Šentvidu nad Ljubljano, v Vipavi in Zelimljah na Dolenjskem.

Slovenija bi potrebovala še več duhovnikov, da bi zadostila vsem potrebam. Saj primanjkuje duhovnikov doma, pa tudi v zamejstvu in zdomstvu ter izseljenstvu. Seveda pa bo še od števila 200 marsikdo odpadel, predno bo dosegel duhovniški poklic.

SVETI JURJ je zavetnik Ljubljane in njemu je posvečena kapela na ljubljanskem gradu. Na letošnje Jurjevo se je na grajskem dvorišču zbrala taka množica Ljubljančanov, da bi vsa ne šla v kapelo. Bil je čudovit pomladanski dan in kot nalašč za mašo na prostem. Maševal je novi nadškof ob somaševanju 21 duhovnikov. Slavje je bilo znamenje povsem oživljene starodavne tradicije. Kar je sedaj v dobrem razcvetu, je bilo v času enoumja, od 1963 do 1991, zavito v prisilni molk. V letu 1963 je moral šentjakovski župnik oznaniti, da jurjevskega bogoslužja ne bo: grajska kapela opustošena, oltar in kipi razbiti... Šele leta 1991 je bila v napol obnovljeni kapeli spet maša za Jurjevo: maševal je nadškof Šuštar. Obnova se je nadaljevala in leta 1993 je vodil jurjevske bogoslužje škof Alojz Uran.

ZA 27. APRIL, ki se je v desetletjih po vojni in revoluciji imenoval **Dan OF**, danes pa se imenuje **Dan upora proti okupatorju**, je bila osrednja akademija tudi letos v Cankarjevem domu v Ljubljani. V resnici je to dan, ko so komunisti in z njimi nekaj "koristnih budal" ustanovili zvezo proti demokratičnim silam, pa jo kasneje, ker so prilike drugače nanesle, preimenovali v protifašistično. Ustanovitev OF tega datuma je iz trte zvita.

Na letošnji akademiji tega "znamenitega praznika" je predsednik borcev Ivan Dolničar med drugim dejal, da OF žal ni bila "dobro razumljena, ker je v drugih delih Jugoslavije upor proti okupatorju direktno vodila komunistična partija", kar naj bi pomenilo, da pri nas v Sloveniji komunisti niso imeli prstov vmes. Mož naj bi prebral izjave izpred leta 1990, pa bo videl, kaj so

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

z njim vred trdili takrat vsi naši komunisti: da je OF ustanovila Komunistična partija, jo vodila in tudi legalno z Dolomitsko izjavo dobila v roke vso oblast. In tako je žal tudi bilo.

NOVI NADŠKOF dr.RODE je bil ob koncu aprila gost Radia Maribor. Med drugim je poudaril, da so v zvezi s šolstvom pravice družin, ki so obenem tudi človekove pravice, premalo upoštevane, pa jih bo morala spoštovati tudi država sama. Prav tako je malo ali pa sploh nič pri tem upoštevana vloga Cerkve. Za narod, ki se ob vsaki anketi in vsakem štetju prebivalstva v 70 in več odstotkih izreka za katoliški narod, je po nadškofovem mnenju nedopustno, da se bo v šoli govorilo o krščanstvu in Cerkvi brez prispevka Cerkve pri izbiranju vsebine in učiteljev, ki bodo ta predmet predavali. To je s slovenskega in evropskega vidika odločno nesprejemljivo, je še poudaril nadškof.

OB PRAZNIKU mesta Ljubljane, v spomin na prvo pisno omembo mesta leta 1144, so pripravili razne zanimive prireditve, ki so Ljubljančane spomnile na preteklost slovenske prestolnice. Potekale so 13. in 14. aprila letos, med drugim na Tromostovju spektakel Pekovska sodba v izvedbi gledališča Ane Monro. Na Pogačarjevem trgu so priredili ples, v ljubljanski stolnici pa koncert mariborskih umetnikov.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 9387 8488

(ŠOLSKI NADZORNIK,
STOLNI KANONIK IN CELJSKI OPAT)

Kakor poprej je Slomšek tudi kot kanonik delal čudeže s časom. Poleg mnogih opravkov je še vedno rad pomagal v dušnem pastirstvu, bodisi v spovednici ali na prižnici. V vsej Labudski dolini je bil znan in priljubljen zlasti kot pridigar. Celo v šolo je šel ne samo kot nadzornik, temveč kot katehet. Ko je pri Sv. Andražu zbolel šolski katehet, ga je Slomšek nadomeščal pol leta v vseh razredih. V tem času je po nadškofu in kardinalu Schwarzenbergu tudi zvedel, da mu zlasti vladni krogi očitajo slovenstvo.

V Celju je 10. avgusta 1845 umrl opat in mestni župnik Franc Ksaver Schneider. Škof je hotel imeti na tem važnem mestu popolnoma zanesljivega, zaupnega moža, ki bi mu bil v upravi spodnještajerskih dekanij desna roka. Pri takratnih prometnih sredstvih in veliki oddaljenosti od škofijske prestolnice je bil celjski opat nekakšen škofov namestnik, kateremu je zaupal včasih zelo pomembne in kočljive zadeve. Tako je bil 3. marca 1846 Slomšek imenovan za celjskega župnika in opata. Še preden je nastopil svojo novo službo, pa je 8. marca umrl njegov visoki pokrovitelj in prijatelj, knezoškof Kutnar in Slomšek je imel na njegovem pogrebu lep poslovilni govor.

V Celju nekdanji revni učenec celjske gimnazije ni dolgo nosil opatovske kape na glavi in pastirske palice v roki. Vse je po škofovi smrti zanimalo, kdo bo novi škof. Med duhovščino in ljudstvom, ne samo v domači škofiji, temveč tudi v sosednjih, se je potihoma, potem pa vedno glasneje govorilo, da bo nadpastir ovdovele lavantinske škofije postal Anton Slomšek. Ko je eden izmed lavantinskih duhovnikov potoval po Kranjskem, ga je vprašal neki župnik: "Imate že škofa?" "Ne še," je odgovoril oni in šaljivo pristavil: "Če ima Sveti Duh v Solnogradu še kaj govoriti, ne more biti drug kakor Slomšek." V tem primeru se je uresničil znani rek, da je "glas ljudstva glas božji".

PRVA ŠKOFOVSKA LETA

Četrtega maja 1846 je Anton Martin Slomšek res dobil nadškofovo "snubitveno" pismo, na katerega je vdano, čeprav neodločno odgovoril še isti dan. Med drugim piše: "Nepričakovani visoki klic, s katerim me je Vaša Eminenca tako milostno počastila, da naj prevzamem pastirsko palico ovdovele lavantinske škofije iz Vaših rok, me navdaja s strahom, da me Vaša Eminenca, s katero nisem imel sreče priti v bližnje stike, ne pozna dovolj, da mi izroča tako visoko čast in mi nalaga tako težavno breme - navdaja me s skrbjo,

NA POTI DO OLTARJA

SLOVENIJA
DOBILA SVOJEGA PRVEGA
BLAŽENEN
ANTON MARTIN SLOMŠEK

10

Vrli Slovenci! Ne pozabite, da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materinsko blagosloveta vera in pa materina beseda! Prava vera vam bodi luč, materina vam bodi ključ do zveličavne omike.

A. M. Slomšek

da ne bom vreden tako važne svete službe. (...) Pokorščino sem prisegel kot duhovnik, pokorno hočem služiti Cerkvi, iti hočem, kamor me moji predstojniki kličejo, v njihovih sklepkih častim voljo božjo. Če je volja vožja, da postanem škof svoje matere škofije lavantinske, je tudi moja volja. Hvaljen bodi Jezus Kristus! (...) Ko ta svoj sklep spoštljivo priobčujem Vaši Eminenci, ne neham prositi Boga, naj v svojem usmiljenju milostno prepreči izvolitev, če bi ne bila k njegovi časti in k našemu zveličanju, Prosim pa tudi Vašo Eminenco z otroškim zaupanjem, da me preidete, kakor hitro Vaša Eminenca najde sposobnejšega moža za lavantinsko škofijo, z iskrenim zagotovilom, da bom svojega nadpastirja rajši slušal, kakor pa sam vladal, le iz otroške vdanosti sem pripravljen kot škof vladati..."

Šele po drugem nadškofovem pozivu je Slomšek ponudbo zares sprejel.

Med duhovščino in med ljudstvom v lavantinski škofiji, pa tudi sosednjih, krški, ljubljanski in sekovski, je ob novici zavladalo nepopisno veselje, ki ga lepo popiše Slomškov sodelavec in tudi prvi življenjepisec Franc Kosar: "Anton Martin Slomšek je zlata jutranja zarja na slovenskem nebu, ki je naše ljudstvo budila, da je treba vstati iz dolgega spanja. Da, Slomšek je ljubljenelec vseh Slovencev. Sposoben je za to mesto kakor nihče drugi. Vsak gospod in razumnik, pa tudi vsak siromak ga pozna. Povsod prepevajo njegove pesmi, od Drave do Sotle, od Save do Soče. Njegove povesti berejo po vseh šolah. Iz njegovih molitvenikov molijo po vseh cerkvah. On bo nadaljeval delo sv. Cirila in Metoda!"

Petnajstega junija 1846 je torej celjski opat zapustil Celje. Takega slovesa mesto še ni doživelo. Udeležili so se ga vsi cesarski mestni uradniki, vse šole in meščanstvo, duhovniki in ljudstvo. Od

njegove sobe pa do vlaka na kolodvoru je stal na obeh straneh ceste gost špalir praznično oblečenih ljudi. Do Gradca ga je spremljalo šestnajst duhovnikov. Na vseh postajah, kjer je vlak obstal, so ga pozdravljali krajevni duhovniki s svojimi verniki. V Gradcu ga je čakala kočija graškega škofa, ki ga je priazno pozdravil kot novega tovariša v službi. Nato je Slomšek nadaljeval svojo pot na Dunaj, od tam v parniku do Linza in nato spet po kopnem do Solnograda. Ne daleč od Solnograda stoji na z gozdom obraslem gričku božjepotna cerkev Maria Plain z benediktinskim samostanom. Vanj je zaprl Slomšek in opravil duhovne vaje. Ko je pozneje, leta 1856 kot apostolski sovizitator obiskoval benediktinske samostane na Solnograškem, se je v nekem nagovoru dotaknil tudi teh svojih duhovnih vaj: "Bilo je prve dni meseca junija 1846, ko sem se v benediktinskem samostanu Maria Plain pripravljaj na škofovsko posvečenje. Ogledoval sem tam dolgo vrsto podob svetih redovnikov reda svetega Benedikta, kakor sv. Ruperta, sv. Bonifacija, sv. Kilijana in druge. Prehodil sem v duhu zgodovino več kot trinajstih stoletij, z ljubkega grička sem pregledal blagoslov, ki ga je ta red razširil čez mesto Solnograd z okolico, pa sem vzkliknil s sv. Bernardom: 'O, kdo mi da videti zopet veličje reda sv. Benedikta kakor v starih dnevih?' Okrepčan in spodbujen po premišljevanju apostolske delavnosti teh svetih redovnikov sem takrat sklenil samega popolnoma posvetiti apostolskemu poklicu, zanj živeti in umreti." Kot pravi apostolski škof je temu sklepu ostal zvest do konca življenja.

Po opravljenih duhovnih vajah mu je kardinal nadškof Friderik Schwarzenberg dne 5. julija 1846 podelil polnost in krono zakramenta svetega reda - škofovsko posvečenje. Pri njem si je Slomšek privzel še svoje birmansko ime - Martin in se odslej

podpisoval Anton Martin Slomšek. Za svoje škofovsko geslo je sprejel vodilo sv. Ignacija Lojolskega: VSE K VEČJI ČASTI BOŽJI IN ZVELIČANJU DUŠ. Dne 19. julija je bil slovesno ustoličen, potem pa se je takoj krepko lotil dela. Prve dni avgusta je novi škof posvetil lavantinske novomašnike, na katere je škofija že težko čakala zaradi pomanjkanja duhovnikov, potem pa je začel z obiski župnij in birmovanjem.

Ob nastopu svoje škofovske službe je Slomšek naslovil na duhovnike spodbudno pastirsko pismo v latinskem jeziku. Na koncu se obrača na vse kanonike, na dekane in šolske nadzornike, na župnike, kaplane in bogoslovce, naj mu bodo zvesti pomočniki v vinogradu Gospodovem. "Ne bom vas imenoval služabnikov, ampak svoje prijatelje, ker veste vse, kar hočem delati med vami. Vi boste moji prijatelji, če boste storili, kar vam nalagam v imenu Tistega, ki me je poslal. Sprejmite z dobrim srcem to pozdravno pismo, da bo vse, kar sem rekel, k večji časti božji in k zveličanju duš."

Pripravila KATARINA MAHNIČ

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Valerian Jenko, O.F.M.,
Fr. Metod Ogorevc, O.F.M.,
St. Raphael Slovenian Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W., 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 Fax: (02) 9682 7692

NAŠA POKOJNA - V ponedeljek 5. maja v zgodnjih jutranjih urah je v bolnišnici v Auburnu (Sydney) umrla NADA GJIKOSKI, rojena Kotnik dne 17. junija 1951 v Slovenskih Konjicah. Bila je hčerka Ignaca, ki je bil rojen v Žižah, umrl pa je v Blacktownu (Sydney) pred sedmimi leti. Mama Marija r. Juhant pa je doma iz Spodnjega Gruševja (Prihova) in še živi v Blacktownu. Nada je prišla v Avstralijo s starši, ko je bila stara okrog pet let. Poročila se je z Vasilom Gjikoskim, ki je po rodu iz Makedonije. Vendar njun zakon ni uspel in sta se kasneje razšla. Nada se je štiri leta borila z rakovo boleznijo. Vedno je upala na ozdravljenje, posebno še, ko ji je neki zdravnik v Perthu dvakrat vsaj začasno podaljšal življenje. V bolnišnici je prejela zakramente, tudi sveto maziljenje. Pogrebno mašo smo imeli pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v sredo 7. maja, pokopana pa je bila na novem delu našega pokopališča v Rookwoodu, blizu njenega očeta Ignaca. Pred smrtjo je sama vse uredila za svoj pogreb. Ob smrti zapušča mamo Marijo, polsestro Marijo Ogilvie, ki živi v Hazelbrook (Blue Mountains), hčerko Sinarto (18 let), sina Kristjana (živi v Perthu, W.A.) in Jovana (15 let). Pokojnica je zadnjih nekaj let z dvema otrokoma živela v Lidcombu (Sydney).

V četrtek 8. maja je v St. George's Hospitalu v Kogarah (Sydney) umrl VINKO JUG. Sin Antona in Marije r. Toplišek je bil rojen 12. novembra 1932 v vasi Sopote, župnija Olimlje, v okolici Podčetrčka, kjer so znamenite Atomske toplice. Kot mladenič se je zaposlil v rudniku lignita v Velenju, kjer je delal ves čas do odhoda v izseljenstvo. V Avstralijo je prispel leta 1959. Med drugim je bil zaposlen tudi na projektu hitrocentrale v Snowy. Kasneje je bil prospektor na opalskih poljih v Južni Avstraliji, nazadnje pa šofer tovornjaka. Leta 1963 se je v Mona Vale, NSW, poročil z Nino Mandalinič, ki je bila rojena v Sydneyu. Ves čas je bil zaveden Slovenec in je veliko sodeloval pri

gradnji kluba "Triglav". Rad je pomagal vsakomur v potrebi, zato je imel veliko prijateljev. Z ženo in sinom Vinkom je živel v sydneyskem okraju Beverly Hills. Žal je sina edinca 21. decembra 1990 ugrabila prometna nesreča v bližini Taree, NSW. Pokojnik je bil bolan eno leto in pol. Pogumno je prenašal bolezen, do zadnjega je bil delaven in je upal na ozdravljenje. - Pogrebno mašo smo imeli pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v ponedeljek 12. maja, nato smo ga spremili na zadnji domek na našem novem delu pokopališča v Rookwoodu, v grob sina Vinka. Poleg žene Nine zapušča doma sestro Marijo por. Strniša, v Nemčiji pa brata Martina.

KRST - Natasha Bazika, Llandilo, NSW. - Oče Boris, mati Irawati r. Yamin. Botroval je Romeo Kekič. - Sv. Rafael, Merrylands, NSW, dne 4. maja 1997. Natashi, staršem, botru in starim staršem naše iskrene čestitke!

POROKA, ki še ni bila objavljena: v sydneyski stolnici Matere božje sta se 12. oktobra 1996 poročila **Tony Špiclin**, Merrylands, NSW, in **Annick Chaperon**, Lacemba, NSW. Ženin Tony je sin znane družine Antona in Gizele Špiclin r. Kerec, in je bil krščen leta 1972 v naši cerkvi. Nevesta pa je hčerka Jacquesa in Klavdije Chaperon. Priči sta bila Luciano Marchese in Sonia Brazdil. Dasi malo pozno, pa zato nič manj iskreno želimo mlademu paru obilo božjega blagoslova na skupni življenjski poti.

MESEC SRCA JEZUSOVEGA je junij. Vse petke bodo v naši cerkvi pred večerno mašo litanije Srca Jezusovega in blagoslov. Pa tudi doma opravljajte pri večerni molitvi to lepo pobožnost. V tem mesecu je najbolj primerno za posvetitev vaše družine Srcu Jezusovemu. Če se odločite za to, nam sporočite. Tudi nekaj slik Srca Jezusovega imamo še na razpolago.

ZLATA OBALA ima slovensko mašo v soboto 14. junija ob 7.30 zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac, Qld. Naslednji dan, v nedeljo, pa bo v isti cerkvi ob enajsti uri **MAŠA NARODOV**. Pridite vsi! Pokažimo, da nas ni tako malo. Tudi naši banderi naj bosta prisotni, kakor tudi vse narodne noše.

NEWCASTLE ima slovensko mašo v nedeljo 29. junija. Kraj kot navadno: stolnica Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton. Čas: ob šesti uri zvečer. Pred mašo bo prilika za zakrament

sprave, po maši pa ste vsi vabljeni na čajanko v dvorano.

CANBERRA ima slovensko službo božjo na tretjo nedeljo v mesecu. Torej 15. junija, 20. julija in 17. avgusta, vse te tri zimske mesece že ob štirih popoldne. Na nedeljo v septembru (21. sdept.) pa bo maša spet ob šestih zvečer. - Lepo vabljeni k bogoslužju!

WOLLONGONG-FIGTREE ima slovensko mašo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu ob peti uri popoldne. Torej 8. in 22. junija, 13. in 27. julija. Vabljeni!

SLOVENJEGRAŠKI OKTET "LESNA" bo nastopal v naši cerkveni dvorani v nedeljo 22. junija po maši. Vsi lepo vabljeni. Vstopnine ne bo, bodo pa prostovoljni prispevki.

DOBRODELNO VEČERJO imamo na sporedu za datum 9. avgusta in vas že zdaj vabimo, da si ta večer rezervirate za to našo prireditev.

NAŠA STOJNICA je spet na vrsti v petek 27. junija in 6. avgusta. Priporočam se vam za sodelovanje.

TRIJE VAŠKI SVETNIKI je veseloigra, ki je

dobila pri nas mogočen aplavz, pa tudi med igro samo so udeleženci kar pogosto zaploskali duhovitim domislicam, ki so izzvale veliko smeha. Premiera igre je bila v soboto 17. maja, naslednji dan, v nedeljo 18. maja, pa so jo igralci ponovili ob še lepši udeležbi. Naslednjo nedeljo, 25. maja, so jo odigrali za rojake v Wollongongu, v dvorani tamkajšnjega kluba "Planica". Sledilo bo tudi gostovanje v Melbourneu, kjer bodo veseloigro ponovili 7. in 8. junija v cerkveni dvorani pod cerkvi v Kew. Potem pa morda še kje, ko se bodo nekateri igralci vrnili iz obiska domovine.

Med nastopajočimi je polovica mladih. Zelo razveseljivo je, da tudi del mladine zna ceniti našo kulturo in zna najti čas za vaje, kar zahteva ne malo osebnih žrtev. Vsi igralci - mladi in starejši - zaslužijo naše priznanje za vztrajnost, napore in čas, ki ga vložijo v vsako predstavo. Lepo je videti složno sodelovanje med mlajšimi in starejšimi. Nastopajočim čestitamo k uspešni predstavitvi novega odrskega dela in jim želimo še obilo uspehov pri bodočih odrskih predstavah.

DODATEK: Predno je šla majska številka v tisk, sem zvedel, da je v soboto 3. maja 1997 v bolnišnici sydneyjskega okraja Concord umrl MILAN VOJSK. Rojen je bil 20. oktobra 1922 v Beltincih v Prekmurju v družini Franca in Amalije r. Abina. Že kot mlad fant je kazal izredne talente

Temle
se imamo
zahvaliti
za novo
odrsko
prireditev
TRIJE
VAŠKI
SVETNIKI.
Režiser
I. Koželj
sedi pri mizi
na desni
strani slike.

Pokojni
kipar
**MILAN
VOJSK**

in jih tudi usposobil ter kmalu začel ustvarjati kot umetnik kipar. Lani v oktobru je bila v Mariboru razstava njegovih del, prav na dan njegove smrti letos pa je bila odprta ista razstava tudi v Murski Soboti. Milan je odšel iz domovine v Avstrijo, kjer se je v Bruck-an-der-Mur dne 8. novembra 1956 poročil z Marjano Magdič, po rodu iz Prekije. V Avstralijo sta prispela 16. aprila 1957 in se ustavila v Sydneyu. Milan med Slovenci v Avstraliji ni bil

dosti poznan, dasi je veliko ustvarjal. Med ostalimi deli je znamenit njegov kip "sanjajoče žene", ki stoji v Canberri pred Rezervno banko. Njegovo delo je tudi oprema kapele v Warane College univerze N.S.W., Kensington.

Milan zapušča v Avstraliji poleg žene Marjane tudi sina Sama Milana in hčerko Tanjo Aleksandro ter brata Danila, katerega naslov je neznan. Njegova sestra živi v New Yorku, kjer je zaposlena na Columbia univerzi.

Naše iskreno sožalje Milanovi družini in sorodnikom.

V lanskih MISLIH (številka julij-avgust, stran 189, oktobrska pa na strani 254) sestra išče brata MATEVŽA GOGALA. Naša naročnica Angela Schatter v Waggi mi je povedala, da je Matevž umrl 13. maja letos v bolnišnici v Tumutu, NSW, v starosti 65 let. Bil je upepeljen v Waggi. Objavljeni naslov je bil še pravilen, a pokojnik je bil nad eno leto bolan ter ni mogel odgovarjati na pisma, žena pa ne razume slovensko ter je pisma vračala. Pokojnik je bil rojen na Bledu.

Sožalje domačim tukaj in v domovini.

P. VALERIJA

Znamke

so res zgovorne:
veliko nam pove-
do in niso le plačilo poštne uslugam.

Tu prikazane znamke so izšle v Ljubljani 27. marca letos. Štiri znamke iz živalskega sveta predstavljajo štiri naše sladkovodne ribe. Vsi poznamo soško posr v, drugih najbrž ne. Upravec je na znamki za 13 tolarjev, o grica na znamki za 80, velika senčnica pa na znamki za 90 tolarjev. Za vse, ki ljubijo božjo naravo, so vredne tudi po svoji lepoti.

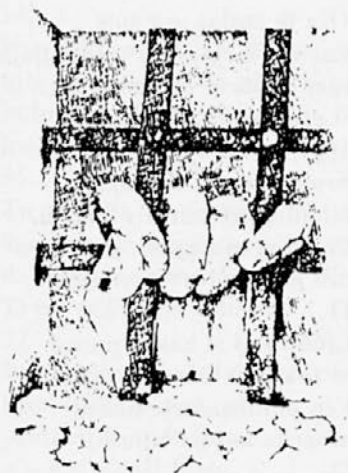
Krasijo slovenske reke in jezera - dovolj vzroka, da pridejo na naše znamke.

Zgornja desna znamka je iz kraljestva naših zgodbin in legend: predstavlja Zlatoroga, našo pravično gorsko žival ter oživilja njeno bajno zgodbo.

Zgornja leva znamka pa je iz skupine mineralov-fosilov in predstavlja mežiški wulfenit. Prvi ga je kot "rumeno svinčevo rudo" leta 1785 omenil ljubljanski jezuit prof. Franc Ksaver von Wulfen. Po njem ga je mineralog Heidinger leta 1845 preimenoval v wulfenit. V Mežiški dolini se pojavlja v razpokanih apnenih dolomitih v kristalnih ploskvah živih barv. V 300-letni zgodovini izkoriščanja rudnikov na območju Mežice je bilo odkopanih več kot 19 milijonov ton svinčevo-cinkove rude. /Hvala ga. M. Vodopivec! /

MOJE CELICE

/PREVAJALNICA/

Tisti, ki smo delali v pisarni oziroma v prevajalnici, smo imeli možnost, da smo take stvari pretipkali, jih okrasili z nageljčki in slavlencu podarili v spomin. Tudi drugim duhovnikom, ki so bili po drugih sobah, smo poročali o praznovanju in jim v prostem času na dvorišču dali brati pesmice in voščila, da so bili vsaj nekoliko deležni našega veselja.

Ivan Hlad, primorski rojak iz Vrhpolja pri Vipavi, je v naši sobi praznoval 40-letnico. Dne 13. oktobra 1954 je za rojstni dan dobil tole voščilo:

IVANU HLADU ZA ŠTIRIDESETLETNICO

1. Dragi Janez, ne zameri, če bom Tebe zdaj opeval in skrivnosti razodeval. Kar poslušaj v dobri veri.
2. Kjer so sladka, zlahtna vina, tam leži Tvoj rojstni kraj. Mi vemo, da pravi raj vsa Vipavska je dolina.
3. Tam pod Čavnom si zavekal prve dni svetovne vojne in zares lastnosti bojne. Ti v telo je čas usekal.
4. Kronika tako mi pravi, da si mleko dolgo cizal, rad kaj sladkega polizal. Znaki so na koži zdravi.
5. Ko se oče Tvoj je vrnil v Duplje k ljubljeni družini, med vinograde, k živini, solzo sreče si utrnil.
6. je z oči, ko Tebe, sina, med otroki je zagledal. Mož se dobro je zavedal, da se skriva veličina.
7. v Tvoji drobni, mladi glavi; sklenil je že prva leta, ko si pasel še teleta: "S knjigo naj otrok se bavi!"
8. Videl je, da kmečko delo sina le preveč utruja, da se mali včasih kuja in grbanči se mu čelo.

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU
PATRA BERNARDA
ZA NAŠE "MISLI":

\$50.— Tatjana Tee; \$40.— Dr. Marija Lambrineas, Štefannija Smole, Ignac Feldin, Louis & Kathy Širca; \$30.— Anton Bransperger, Ciril Kovač, JDr. Jožica Paddle-Ledinek, Janez Lah, George Marinovich, Gabrijela Brezavšček, Alojz Toš; \$25.— Mario Maršič; \$20.— Marjan Pažek, Edy Zupan, Ivana Ponikvar, Janez Zagorc, Bogomir Krševan, Jože Konda; \$15.— Ivan Šuštarčič; \$10.— Franc Tomažič, Anita Pleško, Magda Pišotek, Stanko Ogrižek, Helena Zver, Franc Rolih, Marija Gorjan, Anton Muha, Anton Kociper, Janez Truden, Alojz Hrast, Pavla Čuk, Emil Pantner, Marija Slokar, Jože Vičič, Leopold Dejak, Franc Žele, Rudi Žele, Janez Albrecht, Branko Repolusk, Rozalija Kavaš, Avgust Vinko, Helen Hilla, Ivan Zee len Hilla, Ivan Žele, Jurij Bogdan, Pavla Pregelj, Marija Kosi, Jože Kalc, Milka Kropelj, Stanko Kragelj, Frederick Nemec, Anica Kalc, Franz Plohl, Štefka Pevec, N. N., \$6.— Franc Zgozdnik; \$5.— Janez Jernejčič, Jožica Beljan, Leopold Matelič, Drago Valenčič, Rudolf Jamšek, Vera Kenda, Dinko Zec, Franc Žužek, Marija Valenčič, Marija Borošak, Ivanka Kontelj, Julka Erzetič, Matija Cimerman, Slavko Hrast; \$2.— Marija Flisar; \$1.60 Alojz Hren; \$1.— Darinko Hafner.

Na avstralskih cestah

ZA MISIJONE
IN NAŠE POSINOVLJENE
MISIJONARJE:

\$300.— N. N.; \$50.— Anton Konda,
N. N. (za lačne); \$20.— Alojzija Go-
sak (za lačne), Marta in Tone Kri-
stan (za lačne), George in Pavla Ma-
rinovich, Štefanija Smole (za lačne);
\$15.— Pavla Čuk (za lačne); \$10.—
Jože Štemberger.

ZA PETRA OPEKO, Madagaskar:
\$250.— M.D.

ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:

\$30.— Zinka Š.; \$20.— Marija Kosi.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

Dr. Štefan Falež o svojem odstopu

NEDAVNO je odstopil velepo-
slik Republike Slovenije pri Vati-
kanu, dr. Štefan Falež. V
povezavi z nenadnim odstopom je
v slovenski javnosti začelo kro-
žiti kar nekaj razlag o domnevnih
razlogih za odstop. V izjavi za jav-
nost — 14. maja jo je posredoval
Radio Vatikan — dr. Falež pred-
stavlja resnična ozadja in razloge
za svojo odločitev, ki slovenski
vladi ni prav nič v čast. Tu je nje-
gova izjava v celoti:

"V zvezi z mojim odstopom je
premier dr. Janez Drnovšek na
koncu svoje zadnje (v petek, 9.
maja) tiskovne konference novi-
narjem pojasnil, da je gospod Fa-
lež svoj mandat (veleposlanika pri
Svetem sedežu) odložil, ga dokon-
čal in je njegov mandat tako in tako
pri koncu, da pa so odnosi z Vatika-
nom bili uspešni, medtem ko sem
jaz obrazložil svoj odstop 'z mojim
osebnim neuspehom na področju
odnosov med Republiko Slovenijo
in Svetim sedežem'.

Soglašam z gospodom predsed-
nikom, da smo imeli zelo uspešen
obisk papeža v Sloveniji, samo da je
ta obisk bil uspeh slovenskega ver-

9.
Oče te poslal je v šole
kar čez mejo, sem v Ljubljano,
kjer študiral pridno, vdano
si gimnazijo brez smole.

10.
Svojo učenost razdajal
mladim glavam si v Tržiču.
Praznim marnjam, šali, kiču
nisi kot študent se vdajal.

11.
Ljubil rad si kakor punca
in si klical: "Mi smo točni!
Ven pojdite štirje močni
in tecite koj po Kunca!"

12.
Čutil blago si nagnjenje
do akordov, harmonije
in nebeške melodije
Tebi so bile življenje.

13.
Vem, da zlepa ne pozabiš,
kar je rekla neka nuna:
"Fantič, mar te trka luna?
Ti se z glasbo pobarabiš!"

14.
Pustil si klavir in petje
in zahajal sem na Barje,
kjer pobijal si komarje;
duh z naravo bil prežet je.

15.
Kronika pove premalo,
kaj doživljal si v mladosti,
če počenjal si norosti;
poje Ti le čast in hvalo.

16.
Da v obmejnem Mariboru
si študiral modroslovje,
Laucha, jus in bogoslovje;
to odkrivaš nam v zaporu.

17.
Znan nam je iz tiste dobe
Tvoj govorniški nastop.
Prepotil si nekaj jop
in zabaval pridne pobe.

18.
Pot peljala Te je dalje.
Vrnil si se na Goriško,
pil si včasih vince briško
in oblekel črne halje.

19.
Čudne srečal si navade,
videl si vedenje vaško,
slišal govorico laško
in spoznal tam zvite gade.

20.
V kjižnici gospod Spessot
Te ozmerjal je naduto
in prisolil Ti klofuto,
da zletel si v neki kot.

21.
Mnogo žrtev, mnogo znoja.
Pot je težka do uspeha.
A užil precej si smeha,
ko poslušal si Buttoja.

22.
Mož poznal je mlajše ptiče,
Tebe je pa silno cenil
in večkrat Ti je omenil:
"Un carattere felice!"

23.
Znana šahovska je bitka,
ki si z njim jo bil v zabavo
in prinesla Ti je slavo,
polno sreče in užitka.

24.
Knjige laške si prebiral
in naglašal "bella, bella"
ter si pridno kot čebela
novo učenost nabiral.

25.
Srečal nove si obraze,
zlasti Mirka in Ernesta,
ki ostal sta Ti zvesta
in razlagala izraze,

26.
ko je Velčić zgodovino
prav slovesno vam predaval
in obenem vse zabaval
s svojim smehom in vedrinjo.

27.
Naj omenim še zagato,
ko nekoč si roko desno
dvignil in izustil resno:
"Campanile ha suonato!"

28.
Vaša slavna je trojica
dva imela velikana,
a med njima krotka, vdana
Bandelj bil je res ovčica.

29.

Veš, oprosti, nimam časa,
da naštel bi burke, šale,
ki v tej dobi so nastale,
dolga bi bila klobasa.

30.

Pel nato si novo mašo
srečen ves v domačem kraju,
blažen, kot bi bil že v raju,
mlad pastir si šel na pašo.

31.

Ko si pesem o tujini,
znancih, bratih si zapel,
iz bogastva si zajel,
ki leži v srca globini.

32.

Z mlajšim bratom si počival
tiste dni v domači hiši
in zares si - reci, piši -
v sladkih sanjah mir užival.

33.

Brat Te klical je in prosil.
Ker molčal si, Ti o hvali
in govorniški je slavi
nekaj kvasil in natrosil.

34.

Fraza bo ostala slavna,
ki jo z glasom in rokami
fant povedal koj je mami:
"Ivan spal je kot krepavna!"

35.

Bog poklical Te je v Bovec,
kjer namakal si vse ruše
in lovil zgubljene duše,
kakor srne pridni lovec.

36.

Tu zaslužil res si venec,
ker dekana si pripravil,
da je jaslice nabavil,
Ti pa velik, lep lestenec.

37.

Pasel duše si še v Logu,
kjer velike si zasluge
pridobil in tudi tuge,
a o teh potoži Bogu.

38.

Še bi tekla mi beseda
o angleščini, baronih,
Trenti, Soči, makaronih,
a predolgo je seveda.

39.

Zdaj Te tu obdaja ječa.
Po francoskih knjigah mlatiš,
dan za dnevom burke klatiš.
Tvoj značaj za nas je sreča.

40.

Naj svoboda Ti zasiže,
to Ti iz srca želimo,
skupno pa Boga prosimo,
naj blagoslov nad Te razlije.

nega ljudstva, ni pa povzročil nobenih posledic na državni ravni. Zelo uspešna dogodka sta bila uradni obisk predsednika Kučana v Vatikanu takoj po njegovi izvolitvi in slovesnost ob postavitvi slovenskega božičnega drevesa na Trgu sv. Petra, ko je sveti oče Sloveniji in njenemu predsedniku izkazal časti, kakršnih niso bili deležni niti katoliški državniki. Vendar tudi ta dva dogodka nista prinesla nobenih konkretnih uspehov na področju uradnih odnosov med Slovenijo in Svetim sedežem, morda prav zato, ker jaz kot veleposlanik nisem imel nobenega ali vsaj ne pravega vpliva na 'politično kovačnico' v odgovornih krogih v Sloveniji.

Gospod predsednik Dernovšek izjavlja celo, da se mu velikokrat zdi, 'da ima Vatikan nekako bolj uravnano ali pa bolj zmerno politiko (kot morda Faleš!) in da (Vatikan) razume, da se nekaterih vprašanj ne da rešiti čez noč, da pač potrebujejo svoj čas'. Jaz pa sem mnenja, da jaz kot veleposlanik nisem bil zmožen v petih letih (torej ne čez noč) uspehov, ki bi — poleg medijske promocije Slovenije — dali tudi mednarodno javno-pravno zaščito pravicam in delovanju katoliške Cerkve in katoličanov v Sloveniji. Petletni trud, da se reši vprašanje apostolske nunciatore v Ljubljani, nesprejemljivo obravnavanje doynstva diplomatskega zbora, žaljive karikature svetega očeta, stalni napadi na Cerkev in njene predstavnike v javnih medijih in prek organiziranih skupin zanesljivo ne pomenijo 'solidne osnove za naprej', ampak dajejo vtis, da je položaj katoliške Cerkve in njenih članov v današnji Sloveniji slabši, kot je bil v zadnjih desetih letih komunističnega režima.

V odstopnih pismih, poslanih predsedniku gospodu Kučanu in ministru za zunanje zadeve gospodu Thalerju, sem navedel, da ne odstopam zaradi iztekajočega se mandata, ampak 'zaradi nesprejemljivega nerazumevanja in zaradi osebnosti

Vsako tako praznovanje je prineslo nekaj domačnosti, nekaj družinskega. Čeprav smo bili stepeni iz cele Slovenije, smo se čutili kot bratje, ki si morajo pomagati in podpirati drug drugega. Odhajali smo na razna dela, soba pa nas je popoldne zopet zbrala in je vsak pripovedoval o svojih doživljajih. Zjutraj je bilo zanimivo gledati, kako so se odpirali kovčki in smo iz njih jemali dobrote, ki so jih prinesli od doma.

V prevajalnici so bile deležne naše malice tudi siničke, ki so jeseni in pozimi prihajale na naša okna. Postale so kar domače. Med železne križe smo nataknili koščke slanine ali masti in so zvesto prihajale ključat. Eno sem z zvijačo spravil v sobo. Med križ nisem nič dal. Priprl sem okno in položil na notranjo polico košček kruha s slanino. Sinička je priletela in se s krempljčki oprijela železa. Obračala je glavico in z očmi iskala hrano. Nekajkrat je začivkala, kot bi mi hotela reči: Ali mi danes nič ne daš? Ko ni našla hrane, se je spustila na zunanjo polico in kmalu opazila, da je okno odprto. Previdno je pokukala in se približala odprtemu krilu. Nagnila je glavico in opazila v notranjosti košček

ga neuspeha na področju ureditve odnosov med Republiko Slovenijo in Svetim sedežem. Dodal sem, da sem ponosen, da sem po svojih možnostih pripomogel k uveljavitvi ugleda Slovenije predvsem v krogih Svetega Sedeža in tako tudi prispeval k splošni potrditvi katoliškega prepričanja večine slovenskega naroda."

slanine. Glavica je švigala sem ter tja, da je ne bi kaj presenetilo. Končno jo je premagala lakota. S kratkimi skoki je prišla do hrane. Kljunčkala je po slanini. Ni slutila, kaj jo čaka. Jaz sem namreč naglo zaprl okno in sinička je zbegana zafrfotala po sobi. Vsi smo molče opazovali ta prizor. Toda ko je zletela, smo jo skušali ujeti. Bali smo se namreč, da se ne bi zaletela v šipo in se ubila. Obtičala je na senčniku sobne svetilke. Prestrašena je opazovala velikane, ki jih je prvič od blizu gledala. Ko je sfrlela proti oknu, se mi je posrečilo, da sem jo prestregel v zraku.

/Nadaljevanje prihodnjič/

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovenian Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 8346 9674 Fax (08) 8346 3487

V MARIJINEM MESECU se vsako leto na prvomajsko nedeljo zberemo na igrišču semenišča adelajdske nadškofije kot velika družina božjega ljudstva, a različnih narodnosti in jezikov. To je dan Marijanske procesije, ki jo je začel že pokojni adelajdski nadškof Beovich, po očetu dalmatinskega rodu. Morda je zato še bolj čutil, da so priseljenci iz vseh koncev sveta v novi domovini včasih kakor izgubljeni in potrebujejo Mater Marijo, ki bi jim dajala oporo. Ta Marijanska procesija je postala tradicija. Tako smo se tudi letos zbrali, da se - kot prejšnja leta - spet ob molitvi in petju posvetimo nebeški in naši Materi.

Kljub temu, da je bilo med tednom deževno in tudi nedeljsko dopoldne ni kazalo prijetnega obraza, se je do popoldneva uneslo in tudi sonce je posijalo.

Naša skupnost je sicer mala, a je bila kar lepo zastopana in tudi narodne noše, ki vedno vzbujajo pozornost, so nas iznenadile. Še nadškof se je ustavil ob naši skupnosti in poklepetal z mladimi.

Ob pol treh se je pričela procesija pomikati med petjem in molitvijo rožnega venca. Procesijo je letos vodila župnija iz Kilburna in je bila zastopana iz raznih jezikov. Nekaj prijetnega je slišati razne jezike v molitvi. Ljudi je bilo letos znatno manj kot prejšnja leta. Iz nekaterih župnij ni bilo nikogar, da

so napisali samevali in jih ni nihče pobral. Navadno se zbere veliko Vietnamcev in Ukrajincev, letos pa sta bili iz neznanega vzroka obe skupini slabo zastopani.

Geslo letošnjega srečanja je bilo: Z MARIJO V TRETJE TISOČLETJE. V nagovoru je spregovoril župnik iz Kilburna in se dotaknil velikih krivic, ki se danes dogajajo ne samo po Evropi, Afriki, Ameriki, Aziji, ampak tudi v Avstraliji. Potrebno je več strpnosti in tolerance, obojega nam manjka v veliki meri. Njegove besede so se dotaknile src vseh prisotnih. Po nagovoru je nadškof Faulkner zopet vse vernike izročil Marijinemu varstvu. Tako smo se to nedeljsko popoldne vračali na svoje domove z Marijinim blagoslovom in z nalogo: Z Marijo stopiti proti tretjemu tisočletju.

Druga majska nedelja je vedno posvečena našim materam. Ta dan se vsak rad spominja svoje mame z molitvijo ali šopkom cvetja, ki je znak ljubezni. Tudi v našem verskem središču smo pripravili Materinsko proslavo, posebej še naši mladi. Pod vodstvom gospe Stanke Sintič so Anita Polajzar, Kristijan Sintič, Davor Premrl ter Marjeta in Tomaž Ponikvar pridno naštudirali nam znano pravljico Rdeča kapica in nam jo tudi lepo predstavili. Tako odkrivamo vedno nove talente. Po končani igrici pa smo naše zaslužne žene pogostili. Kot že tolikokrat poprej, smo izbrali tudi letos zaslužne matere leta, ki jim skušamo na ta način vsaj malo povrniti njih skrb za skupnost. Letos so bile izbrane Ana Brand, ki že dolgo rada priskoči na pomoč, naj bo pri čiščenju ali pri drugih delih v cerkvi ali v dvoranci; enako velja za Aldo Battista. Albino Kalc pa so predlagale gospodinjice, ki vodijo našo kuhinjo, ker rada priskoči na pomoč in je po lastni iniciativi kupila omaro za posodo in še razne druge stvari. Skozi vsa leta, kar sem v Adelaidi, je večina žena v naši skupnosti vedno pripravljena pomagati, zato smo jim hvaležni za nesebično pomoč. Na materinski dan letos se je izkazala mama gospa

Takole
so izgledali
igralci,
ki so nam
na letošnji
Materinski
proslavi
predstavili
znano
pravljico
"Rdeča
kapica".

Silva Šajn. Hvala njej in mladim, ki so pomagali pri serviranju hrane in pomivanju posode, pa seveda tudi ostalim. Pri nas je že navada, da za materinski dan strežejo pri zakuski moške - in se zelo dobro odrežejo.

V maju je prišlo tudi na našem pevskem koru do malih sprememb. Odkar je umrl zvesti organist Jože Šterbenc, so od časa do časa nastopile težave. Nekaj časa je pridno prihajala igrat Tanja Konestabo. Problem je nastal, ko je oče hotel voditi zbor. Sedaj je nekaj časa igral Ashley Hribar, študent glasbe na adelaidski univerzi. Ta pa v začetku junija odhaja na glasbene študije v Nemčijo in nas zapušča. Bil je prijazen in vester ter smo se

nanj vsi navadili. Hvaležni smo mu za delo v naši skupnosti. Zdaj pa prihaja k nam nova organistka, tudi študentka glasbe Karen Davis, ki je nekaj časa vodila pevski zbor v Salisbury. Polna je energije in ima tudi rada cerkveno glasbo.

Res škoda, da nihče naših mladih ne kaže veselja do cerkvene glasbe, četudi imamo nekaj mladih talentov. Morda pa bo kaj kasneje iz vrst najmlajših? Bog daj, da bi se našel kdo! Nekateri se zanimajo, a če bodo vztrajali... Veliko je tudi odvisno, kako znajo starši navdušiti svoje otroke. Dolgo smo računali na Valenčičevega Tomaža in tudi na Olivijo Kresevič, pa pri nobenem ni pravega veselja in odločitve. Morda pa še bo. Vedno moramo upati, tako rekoč živeti iz upanja.

P. JANEZ

V prvi številki letošnjega letnika smo najavili bližnjo izdajo nove knjige, izpod peresa avstralskega Slovenca, ki živi v Coomi, N.S.W. Naš dolgoletni zvesti naročnik JANKO MAJNIK, leta 1945 mornar na jugoslovanski podmornici, je napisal spomine na dogodke tistih dni: kapitulacijo in odločbo devetnajstih mornarjev, da s podmornico "Nebojša" zaplovejo v zavezniške vode preko barikad, minskih polj, skozi blokado italijanske flote...

Zanimiva knjiga je zdaj izšla. Pisana je v angleščini ter ima naslov: DIARY OF A SUBMARINER. Je na razpolago v Baragovi knjižnici v Kew, po pošti pa jo lahko naročite na upravi Misli. Cena je 13 dolarjev brez poštnine, poštnino pa 15 dolarjev.

Z VSEH VETROV

LABURISTI so zmagali v Angliji po osemnajstih letih. Novi predsednik vlade je Tony Blair, nekdanji avstralski priseljenec, ki je nekaj let živel v Adelaidi. Tuji opazovalci so pred volitvami zmago napovedovali, a nihče ni predvideval tako hudega poraza konservativne stranke. V novem parlamentu imajo laburisti 419 poslancev (prej so jih imeli 272), konservativci 165 (prej 322), liberalni demokrati 46 (prej 26), drugi pa 29 poslancev. V parlamentu je skupno 659 sedežev. Poleg predsednika vlade je 22 ministrov, med njimi pet žensk, kar se v angleški zgodovini še ni zgodilo. V novem parlamentu je 120 žensk, kar je tudi rekord. V novi vladi je minister za šolstvo slepec, med poslanci pa eden telesno prizadet in prihaja v parlament na vozičku. Eden poslanec je musliman.

ALBANIJA še daleč ni od normalizacije položaja, četudi se kažejo nekateri krhki znaki izboljšanja, n.pr. obnova šolskega pouka. Dejstvo je, da se prebivalstvo ne čuti varno in kdo le more, skuša zbežati. Če pomislimo, da je iz vojaških skladišč izginilo 750tisoč kosov orožja, potem razumemo, da je varnost v precepu. Ladje, natrpane z begunci, pristajajo v Bariju, na italijanski strani Jadranskega morja. Kaj bo z njimi Italija?

Vsekakor je albanski položaj zelo zapleten, saj demokracije ni mogoče vsiliti. Na predsedniku Beriši in premieru Finu leži velika odgovornost. Če se ne bosta domenila, obstaja nevarnost krvavega spopada in morda celo popolnega razpada albanske države.

FINANCIAL TIMES, britanski dnevnik, je 28. aprila objavil v posebni prilogi na šestih straneh več člankov o Sloveniji. Že v uvodnem članku poudari svoj dvom "v sposobnost (Slovenije), da ostane na hitrem tiru"... "Slovenija se je navadila sončiti se v luči mednarodnega odobravanja, ker je iz razpada nekdanje Jugoslavije izšla kot najspodobnejša od vseh drugih republik." (...) "Toda v zadnjem letu se je hvala ponekod spremenila v kamnanje, saj so se pojavili dvomi tako v njeno zmožnost, da je sposobna ostati na hitrem tiru reforme, kot v njeno pripravljenost, da svoje gospodarstvo odpre za tujo udeležbo."

Kaj naj dodamo k temu? Potrditi moramo, da se počasi pa gotovo kažejo znaki Drnovškove politike tudi v mednarodnem merilu.

OSEBNOST STOLETJA so iskali. Naredili so raziskavo med 3000 ljudmi, starimi nad šestnajst let. Šli so jih iskat v Nemčijo, Francijo, Veliko Britanijo, Italijo, na Nizozemsko, Švedsko in v Španijo. Za najpomembnejšo osebnost dvajsetega stoletja so izbrali - 86-letno **mati Terezijo** iz Kalkute. Za njo sta se uvrstila še južnoameriški predsednik Mandela in leta 1963 umorjeni ameriški predsednik Kennedy.

O NOvem CASINU v Melbournu ve že cela Avstralija in še marsikje izven naše celine. Pravijo, da mu ni enakega na svetu. Komaj je doživel otvoritev, že govore o bilijonih dolarjev, ki so jih iskalci sreče pustili v njem. Samo v prvih osmih dneh je imel nad milijon obiskovalcev - 125.000 ljudi na dan in petkrat več kot dnevno v stari stavbi igralnice. Nekaj najetih letal je pripeljalo že okrog 1400 petičnih Azijcev na ogled nove stavbe in seveda na poskus sreče. Koliko so pustili ali če so kaj odnesli, pa dnevne novice ne povedo.

Igralnice še nikoli niso prinesle v deželo napredek - veliko pa revščine, družinskih tragedij, preprirov in samomorov. Torej več prekletstva kot pa dobrega...

ZAIRE-CONGO, ena afriških držav, je te dni končala dobo dolgoletne diktature, da je začela novo. Vsaj vse tako kaže in ne obeta nič dobrega. Dosedanji diktator Mobutu Sese Seko, ki si je

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovencem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

9 328 3999

BERWICK	9 796 2866	MOORABBIN	9 555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	9 558 4999
DONCASTER	9 840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	9 886 1600	RINGWOOD	9 870 8011
ESSENDON	9 331 1800	ST ALBANS	9 364 0099
FRANKSTON	9 775 5022	SUNSHINE	9 364 8711
GARDENVALE	9 596 2253	WERRIBEE	9 748 7900
GLENROY	9 306 7211		
MALVERN	9 576 0433	Frances Tobin & Associates	9 596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

privoščil vse na račun siromašnih državljanov, je odšel iz dežele. Ni še gotovo, kje se bo nastanil. Samo njegova švicarska vila je vredna preko sedem milijonov dolarjev. Vodja upornikov Laurent Kabila, ki je prevzel oblast, je pa že povedal, da mu ne bo nihče ukazoval, naj napravi volitve. Sebe je oklical za glavo države in šlo bo po istih tirnicah kot pod prejšnjim diktatorjem. O njem je bilo rečeno, da je bil edini vodja gverilcev na svetu, ki je imel ves čas mastno plačo za svoje vodstvo.

Malo afriških kolonij je prišlo na boljše po prejemu samostojnosti, če sploh katera. Vodstva kolonij bi morala biti poštena in pravična do domačinov, da bi jim ne mogli kaj očitati. Le taka bi lahko vzgojila poštene domačine, ki bi zasedli vodilna mesta in vodili lastna ljudstva.

PAPEŽEV OBISK V BEOGRADU je na vidiku, verjetno prihodnje leto, je na tiskovni konferenci povedal dr. Franc Perko, beograjski nadškof in metropolit. Janez Pavel II. bi rad prišel, večkrat ga je tudi že ustno povabila vlada iz glavnega mesta ZRJ. Manjkata samo še pisno povabilo in pripravljenost srbskih pravoslavnih škofov, da bi se z njim srečali. Nadškof Perko se je od papeža že letošnjega aprila v Sarajevu poslovil z besedami: "Sveti oče, na svidenje v Beogradu!" Papež pa mu je odgovoril v italijanščini: "Bomo videli!" Srbski patriarh Pavle se je že večkrat

pozitivno izrazil o papežu, a o obisku bodo odločali vsi škofje in med njimi je patriarhov glas enakovreden drugim.

O VPLIVU JAVNIH OBČIL, posebej televizije, je na sedežu Unesca v Parizu razpravljalo 200 strokovnjakov iz vseh koncev sveta. Na vprašanje, ali TV-sporedi pospešujejo nasilnost, so pritrdilno odgovorili Namci, Italijani, Angleži in Američani. Kitajske raziskave so pokazale, da so kar 103 od 115 mladih prestopnikov delovali pod vplivom slabih filmov. Italijani so predstavili film akcije univerze v Sieni z naslovom: Televizijska dieta. Z njim so pokazali, da je televizija sredstvo, ki dobesedno nasičuje našo dobo, a lahko naredi tudi veliko dobrega. Nikakor pa je ne smemo zlorabljati.

BRATU ROGERJU, ustanovitelju znane tajzejske ekumenske meniške skupnosti, je ugledna ameriška katoliška univerza Notre Dame v zvezni državi Indiani podelila nagrado za mednarodno človekoljubno pomoč. Prejel jo je, ker s svojimi brati o navzočnosti Kristusa pričuje moderni družbi, ki je vedno bolj odtujena Cerkev in veri. S svojim veseljem, preprostostjo in usmiljenjem privablja vedno več ljudi v Cerkev. Brat Roger je namenil notredamsko nagrado moskovskemu pravoslavnemu patriarhu Alekseju II. za najbolj potrebne v Rusiji.

HD HYUNDAI

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477 Fax: 9793 1450

COLONIAL MUTUAL

***MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS**

***PRESTIGE CAR SPECIALISTS**

***ALL MAKES AND MODELS**

***BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES**

***INSURANCE WORK**

***3 YEAR GUARANTEE**

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

KOTIČEK

NAŠIH MLADIH

PRAV je, da mladini in vsem bralcem v GALERIJTI MLADIH predstavimo tudi najmlajšo hčerko znane in zavedne Faleževe družine v Canberri, VIVIEN FALEŽ. Zdaj živi v Sydneyu, kjer ustvarja svojo pevsko kariero in podobno je, da bo uspela v svojih načrtih.

Vivien je rojena seveda pod Južnim križem, a je rasla vseskozi v slovenskem okolju. Vsa leta pod domačim krovom je vedno govorila s ostalimi člani družine slovensko, zato ni treba posebej poudarjati, da je jezik staršev tudi njen jezik. Prav tako je od mladega nastopala na raznih prireditvah canberrske slovenske skupnosti. Ne le kot otrok: tudi kasneje že kot odrasla je bila pri tamkajšnji odlični folklorni skupini. Sama pravi, da je veliko prejela od slovenske družbe svojih sovrstnikov in ima na leta doraščanja najlepše spomine. Udeležila se je melbournske kot sydneyjske počitniške kolonije ter več letnih Mladinskih koncertov v priredbi slovenskih verskih središč.

Vivien je graduirala na katoliški dekliški srednji šoli Griffith (zdaj se je preimenovala v St. Claire's College) v Canberri. Tudi tu se je posvečala dramskim in pevskim nastopom. Pri letnem šolskem nastopnem tekmovanju je bila nagrajena (Encouragement Award).

Po končani šoli je bila nekaj časa pravna uradnica pri odvetniški družbi, nato pa je začela študirati nemščino ter študije nadaljevala na Macquarie univerzi v

DEKLIŠKA

NAVZGOR SE ŠIRI ROŽMARIN,
NAVZDOL SE NAGELJ VIJE,
NA OKENCA ZAGRNJENA
VEČERNO SONCE SIJE.

RDEČA RUTA, BEL OŠPET
IN ZAGORELO LICE,
TAKO SE S POLJA VRAČAJO
DEKLETA IN KMETICE.

TI NAGELJNI, TA ROŽMARIN,
TA OKNA POLNA SONCA!
OJ, TAKIH NIMA VES TA SVET,
PA POJDI TJA DO KONCA!

Sydneyu, kamor se je preselila. Potem je odšla na enoletno potovanje po Evropi ter bila nekaj mesecev v Sloveniji. (Njeno prvo potovanje je bilo s starši na parniku "Canberra", ko je imela komaj 17 dni.)

Po vrnitvi, pred nekako petimi leti, je začela študirati petje pri znanem baritonistu Johnu Daviesu in je dobila veselje do klasične glasbe. S študijem je Vivien razvila kontraalt, ki je več ali manj edinstven, dočim sopranov in mezzosopranov ravno ne manjka. Na avdiciji je bila sprejeta v zbor Rockdale Opera Company in je sodelovala pri štirih izvedbah. V Ruddigore je pelala vlogo Ruth, v Kismetu pa Madame Yusef. Srečno je prestala tudi avdicijo in bila sprejeta v National Chamber Opera of Australia (NCOA), kar je lep uspeh. Nastopala je v Bellinijevi Normi, pri Verdijevem in Mozartovem Rekvemu. Trinajsti junij pa bo zabeležil Vivienin solo nastop kot klasični kontraalt na koncertu (Gala Recital) v sydneyjskem Sutherland Entertainment Centru. Čestitke, Vivien!

Kot pravi naša pevka, bi rada zbrala slovenski pevski repertoar, ki bi bil pripraven njenemu glasu. Namen ima obiskati Slovenijo ter srečati tamkajšnje klasične pevce. Vse kaže, da je našla svojo življenjsko pot in hoče ostati pri petju. Vsekakor ji želimo odličen uspeh pri junijskem koncertu, obilo uspehov v bodoče in tudi uresničenje njenih želja o svojem slovenskem pevskega sporedu. Spremljali bomo njene korake.

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desete do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE - LEVEL 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.
Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na naš poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P.O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

MELBOURNE je za marsikaterega izmed nas poznano mesto že mnoga desetletja. Redkokdo pa si nudi poleg lastnega predmestja obisk širše okolice...

Prebudilo nas je oblačno jutro, vendar je bilo srečanje s sorojaki upokojevci in prijatelji kljub temu prijetno. Tudi pozdrav avtobusnega voznika je bil topel, njegovo informativno vodstvo pa zelo zanimivo.

Pokazal nam je kraj našega mesta, kjer je John Batman odkupil zemljišča za nekaj odej, nožev in drugih predmetov. Tam danes stoji naše mesto, melbournsko središče. Ogledali smo si skladiščne prostore iz časov zlate mrzlice Viktorije. Zvedeli smo tudi, da je David Mitchell igral veliko vlogo pri planiranju mesta, katerega ime je na svetovnih gledaliških odrih ponosno predstavljala njegova hčerka Helena - pozneje operna diva Nellie Melba.

Voznik nam je povedal, da se pod Elizabeth Street skriva tiha reka Town End, in da so znameniti prometni obračaji na desno v Melbourneu edinstveni - nastali so zaradi Tramvajskega mestnega omrežja.

Ogledali smo si čudovite mestne parke in hiše cvetja. Hiša pomorščaka kapetana Cooka je bila prepeljana v kosih iz Britanije v Melbourne ter leta 1934 ponovno postavljena v Fitzroyskih vrtovih. Nedaleč od tam stoji tudi spominsko obeležje ameriškemu predsedniku Kennedyju, Cricket muzej in obnovljeni MCG (Melbourne Cricket Ground), kjer je prostora za 94.000 navijačev. Tam je tudi novo Teniško središče s 14.000 sedežno kapaciteto, Welodrome, nekdanji Olimpijski bazen, Myer Music Bowl - odprto gledališče in čudoviti botanični vrtovi. Pri Spomeniku padlih v vojni smo si vzeli trenutek sočustvovanja z zgodovinsko tragedijo življenja.

Misli, majnik 1997

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Obnovljeni stolp Melbournskega kulturnega središča ob reki Yarra spominja na znameniti pariški Eifflov stolp. Koncertni, operni in razstavnici prostori ter zabavni kotiček so res nekaj posebnega.

Ponosno katoliško stolnico svetega Patrika so gradili do dokončne faze celih osemdeset let. Za letošnjo njeno stoletnico so jo obnovili. Obnova mogočne zgradbe, zunanosti in notranosti, je baje ocenjena na 10.000.000 dolarjev, kar so prispevali poleg države katoliški verniki. V obnovi je tudi prvi večji hotel mesta, Southern Cross, ki je bil zgrajen za melbournske Olimpijske igre leta 1956.

Zvedeli smo mimogrede, da so vzeta imena glavnih mestnih ulic in predelov po britanskih aziskovalcih (Robert Hoddle, Richard Bourke...),

Naši upokojevci pred melbournskim spomenikom padlih

enako naš zaliv (Port Phillip Bay). Naš čudoviti most West Gate pa je kar 2.6 km dolg in 55 metrov visok ter ni ravno daleč od razkošnosti igralnice na srečo, novega Crown Casina...

Po vseh dogodkih dopoldneva smo šli še na ladijsko plovbo po reki Yarri. Okrepčali smo se s kosilom, serviranem v košaricah, zatem pa občudovali neverjetnost bodočega prometa po City Link. Končno pa smo po vzponu na višine Mount Dandenonga po domače zapeli.

Dan je res hitro minil. Lepo je bilo, dragi prijatelji. Hvala vam za družbo in na svidenje.

HELENA LEBER

MELBOURNE, VIC. - Ivanka Penca, družini Penca in Jelenič se želijo zahvaliti vsem, ki so se udeležili molitve rožnega venca ob krsti, maše zadušnice in pogreba pokojnega moža, očeta in starega očeta ALOJZA PENCA.

Prisrčna hvala za tolažilne besede, ki smo jih bili deležni, za cvetje in darove v namen Domu m. Romane namesto cvetja, članicam Društva sv. Eme pa za postrežbo v cerkveni dvorani po pogrebu. Iskrena zahvala patru Baziliju za obiske v bolnišnici, za pomoč pri organiziranju pogrebne maše in pogreba.

Hvaležni Pencovi in Jeleničevi.

MAREEBA, N.QLD. - Dragi o. urednik! Vam in vsem bralcem Misli pošiljam tople pozdrave, obenem pa sporočam smrtno novico: pred nami je odšel v večno domovino k Bogu moj mož **FRANC BREZAVŠČEK**. Mirno je zaspal v Gospodu ter končal svojo strmo življenjsko pot, s trnjem in cvetjem obdano. Rojen je bil pokojni Franc 19. septembra 1910, Kanalski vrh, duhovnika Kanal ob Soči, Slovenija, umrl pa je 1. maja 1997 ob večerni uri, Mareeba, North Queensland.

Pogreb je bil 7. maja iz krajevne cerkve sv. Tomaža, kjer je bila maša zadušnica, po našem slovenskem običaju z Marijino pesmijo. V slovo je

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta. Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217
Telefon: (075) 398 759

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparska in instalcijska dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

tudi zvon zapel: Na svidenje nad zvezdami!...

Pokojnega Franca priporočam v molitev.

Žalujoča žena **Gabrijela Brezavšček** in ostali.

Hvala za sporočilo, četudi je žalostno. Prejmite tudi od uredništva in uprave MISLI iskreno sožalje ob težki izgubi. - P. Bazilij

WANTIRNA, VIC. - Leta 1956. smo v Melbournu pokopali **Rudija Štembergerja**, ki je umrl v prometni nesreči. Njegovi podgrajski rojaki smo mu postavili nagrobni spomenik, saj bi bil njegov grob drugače brez njega, skupnih grobov na keilorskem pokopališču pa takrat še nismo imeli. Nedavno sem videl, da spomenik po tolikih letih potrebuje obnove. Poklical sem nekaj vaščanov tukaj, v Sydneyu pa Ličanove in zbrali smo lepo vsoto za obnovo spomenika. Mariza se je zahvalila

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact **STAN KRNEL** DENTAL TECHNICIAN specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite: **STANKO KRNEL** ZOBNI TEHNIK specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Funerals of Distinction

A F D A

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozi pokojnih.

darovalcem preko Radia SBS, imena z darovano vsoto pa prosim objavite v Mislih. Tudi z moje strani topla zahvala vsem, za obnovo spomenika bom pa poskrbel čimprej.

V Melbourneu so darovali: Po \$50.- Alojz Brne (po domače Troštov), Stojan Brne (Troštov), Tone Brne (z Rant), Rude Iskra (Uršinov), Rude Jaksetič (Venckov), Tone Poklar (Matevžov), Alojz Šuštar (Žefrinov); po \$30.- Jadranka in Ivan Rutar (Ambrožov); po \$20.- Ada Battista, Milka Jaksetič, Tone Kalc (Podbevškin), Milka Maljevac, Marija in Slavko Rutar (Ambrožov), Marija Valenčič (Duvina); po \$10.- Tone Mikuš.

Iz Sydneya pa sem prejel tale imena in darove: Po \$100.- Rude Uljan (Lokotov); Po \$50.- Roko Baričič (Lekesinov), Mariza in Milan Ličan (Fabretov), Frank Vrtel (Vrtelov), Frank Vrtelj (Graščina); po \$20.- Ivanka Buckovič (z Bukovice), Ivanka Mirkovič (Vrtelova), Romeo Ognibene (Primčov); po \$10.- Marija Korva (Kovačičeva).

Skupaj smo torej nabrali lepo vsoto 880 dolarjev in zanjo vsem iskren Bog povrni! - Anton Brne

SEATON, S.A. - Pošiljam Vam delno kopijo pisma, ki sem ga dobil iz Trsta od svojega prijatelja Saša Martelanca. Takole piše: "...Zahvaljujem se Vam za prav nenavadno darilo, za oba avstralska lista, ki sta mi namenjena po prijaznem švicarskem ovinku. MISLI sem občasno prebiral že vsa ta leta, saj so prihajala na naslov Slovenske prosvete, kjer sem po skromnih močeh zraven že od študentovskih tržaških let. Zelo spoštujem idealizem patra Bazilija (saj se, upam, ne motim v imenu) in njegovih sodelavcev..."

Iz teh vrstic vidite, kako cenijo Vaše delo in MISLI. - Iskrene pozdrave! Dr. Stanislav Frank

"Gospod Kos, telovadba vam bo pomagala, da boste shujšali."

"Kako pa, gospod doktor? S počepi?..."

"Ne, z odkimavanjem."

"Z odkimavanjem? Kaj res? Kolikokrat na dan?"

"Vsakič, ko vam kdo ponudi hrano."

Ga. JANA MAZI, odvetnica, Dalmatinova 9, 1000 LJUBLJANA, sprejema pravno zastopstvo za vsa področja. Telefon/Fax: (061)316 292

KDO BI VEDEL

POVEDATI...

...kje v Avstraliji živi DANILO VOJSK. Naj sporoči vdovi Marjani Vojsk (lahko preko Misli ali sydneyškega slovenskega verskega središča). Rada bi mu sporočila smrt brata Milana, pa ne ve naslova.

Avstralski Rdeči križ išče RUDOLFA VODA, rojenega na Ptuj 20. maja 1942. Z njegovega zadnjega naslova (Bertha Road, Cremorne, NSW) se je oglasil svojcem v Slovenijo leta 1992 ter ga zdaj iščejo preko Rdečega križa.

Je komu poznan MILAN JERENKO, doma nekje pri Mariboru. Živel je v melbournskem okraju Sunshine. Po njem poizvedujejo sorodniki, ker se že dolgo ni oglasil.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvirujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu

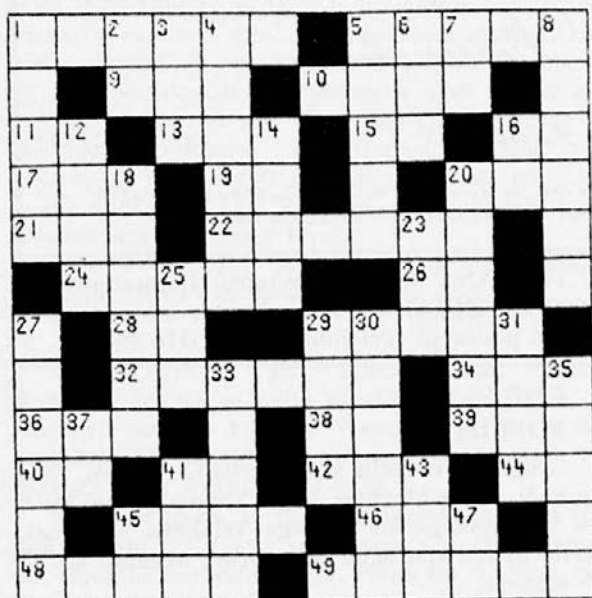

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02)747 4028

Križanka (Ivanka Žabkar)

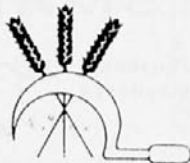
PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + Ali bi bivši komunisti pridigali, naj pozabimo preteklost, če bi bilo v preteklosti vse bleščeče?
- + Prepričali so me, vendar jim ne verjamem.
- + Samo kazni brez zločina je strašnejša od zločina brez kazni.
- + Pri nas se nikoli ne vračamo na staro, vselej se vračamo na nekaj novega.
- + Dražje ko je življenje, bolj poceni je človek.
- + Kdor veliko ve, bo moral v starosti veliko pozabiti.
- + Vse teče, oni se ne menjajo.
- + Biti naprednjak, to je danes poklic.
- + Uspehe sejte po časnikih, tam rastejo najhitreje!
- + Revolucija je še zmeraj mlada, ne glede na to, da so njeni sinovi postali dedje.
- + Nazaj v stare zmage!
- + Poneverjajo predvsem preverjeni.

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 9846 7700

Melbournskim rojakom
se toplo priporočamo
z raznovrstnim domačim
pecivom; kruhom in še
drugimi dobrotami naše peči.
F. M. P. BRAČKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064

Mobile:

Telephone: (03) 308 1652

018 348 064

Facsimile: (03) 308 1652

018 531 927

Vodoravno: 1. pokrivalo; 5. manjši od reke; 9. bolečina; 10. del stanovanja; 11. veznik; 13. domača žival, a nevarna; 15. veznik; 16. neljuba golazen; 17. oče; 19. osebni zaimsek; 20. Slovenska Kulturna Akcija; 21. kraja; 22. tujka za pakrog (geometrični lik); 24. žensko ime; 26. predlog; 28. kazalni zaimsek; 29. se učim; 32. premožen, bogat; 34. kazalni zaimsek; 36. steza; 38. reče, pravi; 39. ne stati na mestu; 40. glavna karta pri igri; 41. povratni osebni zaimsek; 42. ženski glas v zboru; 44. veznik; 45. zmleto žito; 46. znak žalosti ali bolečine; 48. poglavar Hunov; 49. tesarsko orodje.

Navpično: 1. eden umetnikov; 2. predlog časa; 3. športno sankanje; 4. kalup ga napravi; 5. morska žival; 6. dve skupaj; 7. kazalni zaimsek; 8. vzhodnik v Podonavju; 12. delec kake prvine; 14. težna enota; 16. učenje; 18. dober tek pri jedi; 20. eno vrtnih opravil; 23. v vinski klet spada; 25. kazalni zaimsek; 27. izhlapevek vrele vode; 29. žensko ime; 30. umetnikova delavnica; 31. vsakemu najbližja oseba; 33. za gradnjo je potrebna; 35. žensko ime (izpeljanka od Marije); 37. ni kolesa brez nje; 41. začimba; 43. če je električni, je nevaren; 45. osebni zaimsek; 47. ozi-
ralni zaimsek.

Rešitev pošljite do 15. junija na uredništvo!

REŠITEV aprilske križanke:

Vodoravno - 1.okoliš; 5.kuhar; 9.le; 10.krapi; 12.od; 14.in; 16.rak; 17.pesa; 19.kovalo; 22.okopan; 24.obiram; 26.nekoč; 28.Nanos; 31.ma; 32.imena; 33.os; 34.Karel; 36.robat; 38.sekale; 41.sojeno; 44.ocenil; 47.Eden; 48.kov; 50.ne; 51. CE; 52.citre; 54.in; 56.rjava; 57.celina. - Navpično: 1.opikan; 2.ol; 3.leža; 4.škrob; 5.kakor; 6.up. 7.hipoma; 8.rosa; 11.Ra; 13.danes; 15.No.; 18.ep; 20.vikar; 21.ločilen; 23.kanarec; 25.Irena; 27.Emal; 29.noben; 30.osa; 34.kosec; 35.esenca; 37.telega; 39.kokta; 40.lovec; 42.oder; 43.je; 45.Emil(ijan); 46.IN(RI); 49.or; 53.IV; 55.ni.

Rešitev so poslali: Francka Anžin, Lidija Čušin, Jože Grilj, Ivan Podlesnik, Albina Konrad, Anamarija Bešter. Izžrebana je bila Lidija Čušin.

JESENSKO LISTJE in **ZA PEST DROBIŽA** sta pesniški zbirki adelaidskega pesnika Ivana Burnika Legiša. Cena vsake je deset dolarjev.

PRVA NACIONALNA ILEGALA – Štajerski bataljon – Ena izmed zanimivih knjig argentinskega Slovenca Ivana Korošca. Cena 15 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, ki živi v Avstriji. Cena 13 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Druga izdaja. Cena 15 dolarjev.

OSTANI Z NAMI, GOSPOD! – Molitvenik za bolnike z lepimi molitvami v ta namen. Cena 8 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR – Baragove molitve je zbral v molitvenik dr. Franc Jaklič. Z velimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – V angleškem jeziku pisana knjiga je izšla v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, NSW. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Pisana je še v času enoumja. Cena 6 dolarjev.

VENETI, naši davni predniki. Knjiga je nedavno izšla tudi v angleškem jeziku. V zalogi je nimamo, lahko pa jo preko MISLI naročite. S postnino iz Evrope bi bila cena nekaj manj kot stirideset dolarjev. Prisla pa bi po navadni postni, ker bi drugace postnina stala več kot knjiga.

Imamo na razpolago še več slovenskih knjig, ali jih po želji lahko tudi naročimo.

MOŽJE S SNOWYJA. Slovenska izdaja knjige, **MAN WHO BUILT THE SNOWY**, je še na razpolago. Naročite jo lahko pri Goriški Mohorjevi družbi ali pri avtorju Ivanu Kobalu (4 St. Andrews Pl., Rydalmere 2116, NSW). Cena, brez poštne je petnajst dolarjev.

HREPENENJA IN SANJE je zadnja pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena 12 dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s priručnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIA

Book now for economical groups for Slovenia
departing from Adelaide - Brisbane - Canberra - Hobart - Melbourne
and Sydney:

21/6/97 - 23/6/97 - 12/7/97

ABC CAR RENTAL SLOVENIA

We are now sole agents in Australia for the above Slovenian
Car Rental Company. Please contact us for very economical rates.

**SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER**
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1997

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666**